

Adventes Vēstis

2011. gada februāris, #2 (180)

Vienoti Kristus
cerībā

TĒMA:
PATIESA
ATMODA UN
REFORMĀCIJA

ADRA LATVIJA
PAVEIKTAIS
2010. GADĀ

ĒRIKS GALE-
NIEKS PAR
MISIJAS DARBU
ĀFRIKĀ

JAUNIEŠU
KONFERENCE
GYC 2010

EDMUNDS
ANDERSONS
PAR SAVU CEĻU

Latvijas ziņas	4
Tēma	8
Vārds mācītājam	12
Intervija	14
Personības	16
Liecība	17
Bērniem	18
Jauniešiem	20
Ārzemju ziņas	22
Citu konfesiju ziņas	23

Atmoda caur Svēto Garu

Cienījamie lasītāji, šī žurnāla galvenā pārdomu tēma ir atmoda un reformācija. Tie ir vārdi, kas laiku pa laikam atskan dažādos garīgās dzīves līmeņos un izsauc visdažādākās reakcijas. Daži ir gatavi tūdaļ kaut kur skriet un ko darīt, sakot: ja mēs stiprāk lūgsim, tad saņemsim vairāk Svēto Garu un pabeigsim Dieva darbu. Citi ir nogaidošāki, jo grib saprast, kas īsti ir šī atmoda un reformācija, ko Dievs no tiem sagaida. Ja domājam, ka vajag vairāk Svētā Gara, tad kā – kilogramos vai pēc skaita? Septītās dienas adventisti vēl joprojām tic, ka Svētais Gars ir Dievības persona, kurai ir noteikts uzdevums pestīšanas plāna ietvaros. Svētais Gars jau ir ienācis šajā pasaulē un darbojas, tādēļ mēs esam Dieva ļaudis. Patiesa atmoda ir ļaut Svētajam Garam vadīt mūs ticības dzīves ceļā un garīgajā izaugsmē, svētīšanā. Svētie Raksti atgādina caur pravieti Cakariju, ka Dievs nedarbojas ar cilvēku spēku vai varu, ne agresīvi, bet caur Savu Garu. Atmoda un reformācija ir tad, kad cilvēks atzīst Jēzu Kristu par savas dzīves Kungu un apliecina to savā dzīvē, liecinot par izmaiņām, kādas Dievs ir darījis ticīgā cilvēka dzīvē. Tāds uzdevums ir atstāts Kristus sekotājiem: darīt par mācekļiem un mācīt to, ko Kristus mācīja. Elena Vaita grāmatā “Lielā cīņa” raksta par patiesu atmodu un viltus atmodām, kuras ir tikai īslaicīgas cilvēku darbības. Mēs esam pateicīgi, ka Ģeneralkonferences viceprezidents Dr. Pārdons Muansa atrada laiku pabūt mūsu zemē un sniegt vērtīgas pārdomas, kas palīdzētu šajā atmodas un reformācijas procesā saprast pareizo virzību. Tāpat Dr. Daniels Duda no Transneuropas divīzijas aicināja pārdomāt mūsu misiju 21. gs. sabiedrībā, atrast katrai draudzei savu aicinājumu un to piepildīt.

*Patiesu atmodu un reformāciju katram lasītājam vēlot,
adventistu Latvijas draudžu savienības bīskaps
Viesturs Reķis*

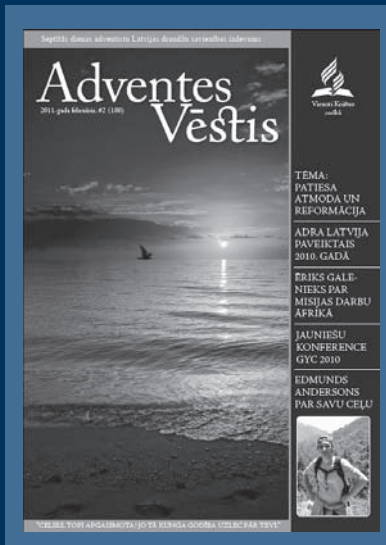
AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.

Iznāk reizi mēnesī.

Tirāža: 900 eks.

Galvenā redaktore:

Tatjana TOMSONE

Atbildīgie redaktori:

Aidis TOMSONS
Ansis RODERTS
Ģirts ROZNERIS
Ivo RODERTS
Liene LIEPIŅA
Māris DEBNERS
Mārite LIPSKA
Valda REĶE

Vāka foto:

Shutterstock.com

Izdevējs:

Adventistu Latvijas draudžu
savienības izdevniecība
PATMOS

Adrese:

Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:

adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:

67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Liecība

Strādāju SIA „Baltship Latvija” par tālbraucēju šoferi. Apkalpojam Dānijas piegādātās kravas Baltijas valstīs. Katra darba nedēļa sākas ar svētdienu. Dodos uz Klaipēdas ostu, kur saņemu kravu, kas jānogādā Latvijā, Lietuvā vai Igaunijā.

Arī janvāra pēdējā nedēļā man tika nodota krava, kura bija jānogādā Lietuvas teritorijā. Tā bija īpaša darba nedēļa, jo gatavojos 29. janvāra sabata dievkalpojumam Cēsu „Sadraudzības” draudzē, kurā bija paredzēts iesvētīt draudzes vecāko Normundu Ģipsli, kā arī nošķirt vecākā diakona kalpošanai mani – Zigurdu Gaiķi.

Normunds Ģipslis, Zigurds Gaiķis, Viesturs Reķis.

Grūti aprakstīt izjūtas, kas mani pārņēma. Izmisums, depresija un pamestība. Likās, ka esmu pievilis draudzes doto uzticību. Mēģināju sakārtot domas, bet tās bija satrauktas un nenomierināmas. Rakstos taču ir teikts: „Sešas dienas tev būs strādāt, bet septītā ir sabats.” Varbūt man nevajadzēja šajā nedēļā vispār doties darbā, bet gatavoties sabata dievkalpojumam?

Trešdien visu diennakti pavadīju lūdzot, lasot un gavējot. Ceturtdienas rītā pienāca zvans no dispečera, kurš teica: „Dāņi ir sākuši spriest kaut kā neloģiski. Tev jādodas krauties uz Rīgu.” Tā nemēdz būt. Parasti kravu iekrauj tajā valstī, kurā tika piegādāta iepriekšējā. Mani pārņēma neizsakāms prieks! Biju ļoti pateicīgs Debesu Tēvam, kurš kārtu visu! Piektdienā, atrodoties Rīgā, notika prātam neapveramas lietas. Pienāca informācija no dispečera: „Dāņi liek tev doties pēc kravas uz Cēsīm.” „Bet es taču Cēsīs dzīvoju!” – iesaucos. Dispečere, kas nekad nevar saprast manu vajadzību pēc brīvēm sestdienām, palika klusa... Apjautājos, kur man jāuzkraujas. Viņai atbildot, es iesaucos: „Bet tas taču ir pie manas mājas!”

To izdarīja mans Dievs! To spēj tikai žēlastībā varenais Glābējs! Saulei rietot un svētvakaram sākoties, Dievs mani bija atvedis mājās.

Jēzus man skaidri pateica: „Es esmu šeit Galvenais.” Jēzus parādīja, ka Viņš kārtu iesvētīšanas dievkalpojumu. Arī turpmāk Viņš vadīs mani uzticētajā uzdevumā. Jēzus parādīja, ka Viņš ir draudzes Galva. Viņš veido un uztur draudzi. Un elles vērtiem to nebūs uzvarēt!

Cēsu „Sadraudzības” draudzes vecākais diakons Zigurds Gaiķis

Pateicamies mēs no sirds!

Pagājušā gada maijā mūsu ģimene palika bez saimniecības ēkas, bez jebkādiem saimniecības rīkiem, pat bez āmura un vismazākās nagliņas. Uz brīdi dzīve apstājās. Ar brāļu un māsu palīdzību vasara pagāja intensīvā darbā. Zem jumta ir lopi un siens, taču darāmā vēl ir ļoti, ļoti daudz. Par šīs vasaras veikumu vēlamies no sirds pateikties visiem, visiem, kas juta mums līdzī, kas atbalstīja mūs ar darbu un līdzekļiem. Bez šīs palīdzības mēs aizvien vēl būtu izmisuma mākti. Pienesam pateicību Cēsu, Jelgavas, Valmieras, Limbažu, Siguldas, Smiltenes, Rīgas 10. draudzei un divkāršs paldies Rīgas 1. draudzei. Pateicības lūgšanas mēs ik brīdi sūtam Debesu Tēvam par katru ziedotāju, par katru latu, par katru santīmu, par katru paveikto darbu mūsu sētā. Mēs pateicamies ikvienam cilvēkam, kas izjuta Dieva Gara pamudinājumu palīdzēt. Lai bagātas Dieva svētības visiem kopā un katram personīgi par sirds atsaucību, ko tā īsti spēj novērtēt nelaimē nonākušais!

Dzidra Kociņa un Ilona Tērauda ar ģimeni Cēsīs

Gaidāmie pasākumi

5. marts Transeiropas divīzijas prezidenta B. Viklandera vizīte Rīgā. Kalpos ar vārdu Rīgas 1. draudzē.

12. marts Sabatskolas vadīšanas apmācības Igaunijas Draudžu savienības prezidenta Dāvida Nimmika vadībā. Rīgā, Baznīcas 12a pēc dievkalpojuma.

12. marts Adventistu dziesmu svētki Rīgā, Baznīcas ielā 12a pl. 17:00.

13. marts Personīgās kalpošanas un draudzkopības seminārs Vidzemes zonai. Cēsīs, Līgatnes ielā 1 no pl. 11:00 līdz 15:00.

28. - 29. marts Seminārs mācītājiem par draudzes misiju kopā ar teoloģijas doktoru Reinderu Bruinsmu Rīgā, Baznīcas ielā 12a.

Sludinājumi

- Pārdod 1/2 čellu par aptuveni 200 latiem. Zvanīt Egīlam t. 29469754.
- Nopirkšu grāmatu "Bērna vadonis". Mob. t. 26321460.

Spēļu kaste

5. un 6. februārī Zvejniekciema „Austrumniekos” notika Rīgas 1. draudzes sākumskolas un pusaudžu vecuma bēr-

nu sadraudzības pasākums „Spēļu kaste”. Bērni devās pārgājienā uz jūru un pa mežu, no sniega cēla savus „nākotnes draugus”, iemācījās vairākas vēl nezināmas un interesantas galda spēles, noskatījās kristīgu filmu par aktuālu tēmu, piedalījās Bībeles viktorīnā, kopīgi lūdza un dziedāja dziesmas Dievam, kā arī vienkārši priecējās par laiku kopā. Šo divu dienu laikā bērni kļuva tuvāki draugi viens otram un arī mūsu Debess Tēvam!

Laura Vendele, Rīgas 1. draudze

Lūgt, kā to darīja Jēzus

Adventistu draudzē Rēzeknē ir tradīcija – jaunu gadu sākt ar lūgšanu nakti. Jau laiciņu iepriekš draudzes locekļi paši nāca pie mācītāja un jautāja: “Vai tad lūgšanu naktis šogad nebūs?” Tas liecina, ka draudzei ir nepieciešamas šīs īpašās naktis, kad mēs iepazīstam viens otru tuvāk un arī kļūstam tuvāki Dievam.

Šoreiz lūgšanu nakts notika no 22. uz 23. janvāri. Sākumā noklausījāmies Adventistu vispasaules draudzes prezidenta Teda Vilsona svētrunu. Tā bija no sērijas par atmodu un reformāciju (jaungada svētrunu cikls). Pārējās svētrunas plānots skatīties lūgšanu vakaros ik piektdienu. Dziedājām psalmus Littas Andrejevas muzikālajā pavārdījumā un kristīgās karaokes, kuras projicējām uz lielā ekrāna. Ir izveidots īpašs lūgšanu saraksts

šīm naktīm ar cilvēku vārdiem un vajadzībām, uz kurām vēlamies saņemt atbildes. To dara katrs atnākušais. Lielākoties tās ir par cilvēku glābšanu mūžīgai dzīvei kopā ar Jēzu. Katrs dalījās ar to, kas ir noticis ar viņa saraksta daļu. Kā Dievs darbojies viņa dzīvē, cilvēku, par kuriem viņš lūdza, dzīvē un vajadzībās. Sarakstā rakstījām klāt jaunus cilvēkus. Un jau nākamajās dienās bija dažādi brīnumaini situāciju atrisinājumi. Piemēram, zvans cilvēkam, kuru nevarēja sazināt veselu gadu, arī sadzīvīsku jautājumu brīnumains atrisinājums vienai no māsām.

Lūgšanu nakti apmeklēja 25 cilvēki, no kuriem 5 nebija draudzes locekļi. Arī viņi priecīgi dalījās piedzīvojumos ar Dievu. Dievkalpojums bija plānots no 22:00-03:00, bet notika līdz 05:00 no rīta. Dažas māsas un brāļi mājās devās tikai ap 7 no rīta! Brīnišķīga pieredze un iedvesma kalpot tuvākajam un Dievam jaunajā gadā!

Elīna Ģipsle

Kaila patiesība par attiecībām

Savā pirmajā Austrumeiropas apmeklējumā Latvijā no 4. līdz 6. martam viesosies slavēšanas mūzikas grupa *Jesus Culture*. Viņi piedalīsies jauniešu festivālā, kurš sauksies „SEXUAL REVOLUTION. Kaila patiesība par attiecībām”. Kopā ar grupu Latvijā viesosies arī ASV kustības *Moral Revolution* komanda, lai šajā festivālā atklāti diskutētu ar jauniešiem par seksuālajām attiecībām un vadītu izglītojošus seminārus par to, kā veidot stabilas un veselīgas attiecības un kā uzlūkot Dieva doto dāvanu – seksualitāti – no bībeliskā skatupunkta.

Kristieši bieži vien jautājumus par seksu un seksualitāti izvēlas nerunāšanas jeb arī iebiedēšanas taktiku, kas rada priekšstatu, ka seksualitāte ir pretēja garīgumam. Savukārt modernajā popkultūrā valda priekšstats par seksu kā labu sākumu attiecībām, liekot uzsvāru uz seksu kā ķermenisko atklātību pirms garīgas un emocionālas atklātības.

Festivālā jaunieši piedalīsies sešos atraktīvos semināros un diskusijās, ko vadīs *Moral Revolution* dibinātāji Kriss Valotons (*Kris Vallotton*) un Neitans Edvardsons (*Nathan Edwardson*). Sestdien 9:30-17:00 dienas semināros ieeja pilnīgi par brīvu visiem interesentiem! Par piedalīšanos visu trīs dienu pasākumos būs jāmaksā reģistrācijas maksa. Ikviens, kas būs samaksājis reģistrācijas maksu visām trim festivāla dienām, par brīvu saņems Krisa un Džeisona Valotona jaunāko grāmatu „Morālā Revolūcija. Kaila patiesība par seksuālajām attiecībām”.

Festivāls notiks no 4. līdz 6. martam Rīgā, kristīgajā centrā „Labā Vēsts”, Ūnijas ielā 99. Pieteikties festivālam un samaksāt reģistrācijas maksu var festivāla mājaslapā – www.sexualrevolution.lv.

Artūrs Zīverts, festivāla koordinators

TALANTU VAKARS

„Ir tādi izklaides veidi, kuri ir svētīgi gan dvēselei, gan miesai. Apgaismots prāts spēj gūt prieku un baudu no avota, kurš ne tikai rada iespēju izklaidēties, bet arī garīgi bagātina. Rīkojiet patīkamas un derīgas izklaides!” (E. Vaits „Vēstis jaunatnei”)

Gada pirmo dienu Daugavpils adventistu draudze nolēma pavadīt kopā. Mūsu māšas Oļa B. un Oļa S. sagatavoja interesantu garīgu spēļu programmu „Kēnišķie talanti”. Kēniņš aizbrauca un uzticēja saviem padotajiem „talantus”, lai viņi varētu tos izmantot lietā un vairo. Mēs visi tiešajā savienojumā varējām uzklaut sava „kēniņa” apsveikumus un novēlējumus Jaunajā gadā. Tas bija mūsu draudzes mācītājs Miks Kaimiņš, kurš tajā laikā bija devies prom.

„Kēniņam ir vēlme uzzināt, vai viņa valstībā ir uzticami un paklausīgi pavalstnieki, vai ir aktīvi, draudzīgi un jautri, vai ir organizēti un atbildīgi.”

Garīgai piemiņai mums parādīja multiplikācijas filmu „Talanti”, kas uzņemta par Jēzus līdzībām.

Tika izdoti „talanti” – kartītes ar attiecīgām norādēm: slavēt Dievu, ātruma talants, apķērība, spēks, skatuves mākslas talants, labdarība, liecināšana un citi – kādu nu katrs saņēma. Katru realizēto talantu varēja divkāršot vai pat pavairot vairākkārtīgi.

Mūsu jaunajai māsiņai Diānai Aleksandrovai tika „liecināšanas talants”, un viņa to divkāršoja, daloties ar savas atgriešanās piedzīvojumu. Viņa stāstīja, kā viņu centās pārliecināt par musulmanismu, bet, pateicoties Svētajam Garam un kolportiera pūlēm, viņa pieņēma Jēzu Kristu par savu Glābēju, slēdzot ar Viņu derību 2010. gada vasarā, un šis bija viņas pirmais Jaunais gads kopā ar saviem jaunajiem brāļiem un māsām.

Pēc katra uzdevuma, kurā tika izmantots talants, tika izteiktas garīgas pamācības. Piemēram, tiem, kuriem bija „palīdzēšanas talants”, bija jāpalīdz saviem tuvākajiem, kuriem bija aizsietas acis: ar viņu padomu un vadīšanas palīdzību cilvēkam ar aizsietajām acīm bija jāsaliek puzzle ar kādu Bībeles ainu. Pēc tam tika uzdoti jautājumi: „Kas šai komandai bija jādara, lai tiktu galā ar uzdevumu? Vai bija grūti strādāt kopā vienā komandā? Ar kādām grūtībām dalībnieki saskārās?” Pēc tam tika izdarīti garīgi secinājumi: kā

jādarbojas Kristus Miesai; kāda ir katram loma, kas atvēlēta šajā Miesā; un kas mums ir jādara, lai draudzīgi kopā strādātu komandā, ceļot Draudzi.

Mūsu kopā būšana bija jautra un interesanta, tā pagāja pie skaisti klātiem galdiem un garšīgiem ēdieniem, kurus paši kopā bijām sagatavojuši. Daži padalījās ar savām Jaungada ēdienu receptēm, un tika paziņota Laimīga Jaunā Gada recepte, kuru gribas līdzdalīt arī jums.

Laimīga Jaunā gada recepte

Nemiet 12 skaistus, pilnīgus mēnešus, rūpīgi pārskatiet, lai tie būtu tīri no visām vecām rūgtuma atmiņām, ļaunprātības, ienaida un skaudības. Notīriet tos pilnīgi – īsāk sakot, izdariet tā, lai šie mēneši būtu tīri no visa pagājušā un lai tie būtu svaigi un šķīsti, it kā pirmo reizi ieradušies no lielās laika noliktavas.

Sadaliet katru no šiem mēnešiem 30 vai 31 vienādā daļā, bet otro mēnesi 28 daļās. Necentieties no visām daļām visu sagatavot uzreiz, daudzi tādā veidā ēdienu ir sabojājuši, bet sagatavojiet katru daļu šādā veidā:

Katrā dienā ielieciet 12 daļas ticības, 11 daļas pacietības, 10 daļas vīrišķības, 9 daļas darba (daži nenovērtē šīs sastāvdaļas garšas īpašības un tādā veidā pazaudē visu labo garšu), 8 daļas cerības, 7 daļas uzticības, 6 daļas cēlsirdības, 5 daļas labestības, 4 daļas atpūtas (nenovērtēt šo svarīgo sastāvdaļu ir tas pats, kā nepieliet salātiem klāt eļļu), 3 daļas lūgšanas, 2 daļas pārdomas un vienu daļu izlēmības. Tam visam pievienojiet jautrību, šķipsnu derīgas izklaides un pielejiet pilnu glāzi ar labu humoru.

Pielieciet visam klāt lielu mīlestības porciju un samaisiet ar enerģiju. Gatavojiet rūpīgi, ar dedzīgu sirdi, izrotājiet visu to ar smaidiem un tad pasniedziet ar pazemību, pašaieliedzību un prieku, un tad laime visa gada garumā jums būs nodrošināta.

Vissvarīgākā sastāvdaļa

Vadītāja jautā: „Vai kaut kas vēl ir aizmirsts šajā receptē? Bez kā nevar būt laimīgs Jaunais gads?” Recepte ir pieņemama, un mēs daudz ko varam mācīties no tās. Bet ir vēl kaut kas – tā ir Persona, kura šeit netika pieminēta. Jūs nevarat iegūt patiesu laimi Jaunajā gadā bez Viņa – bez Kristus. Neviens nevar runāt par patiesu ticību, vīrišķību, cerību, uzticību, mīlestību vai labestību bez Viņa. Tāpēc lai Jaunajā gadā Glābējs ir mūsu dzīves centrā visam!

Par savu talantu realizāciju dalībnieki saņēma balvas un „talantus” – konditorejas medaļas.

Kā ceļamaize visiem bija aicinājums „iziet uz ceļa, kuru paredzējis Dievs, lai mēs varētu realizēt savus talantus kalpošanā Dievam, jo Viņš taču drīz atgriezīsies”.

O. Sokolovskaja

Misijas darbs Āfrikā

Janvārī Adventistu Rīgas VI draudzē viesojās mācītājs Ēriks Galenieks, kurš tagad kalpo Āfrikā. Lai uzzinātu, kāds ir bijis 2010. gads misijas laukā un kādi ir plāni šajā gadā, aicinājām Ēriku uz nelielu sarunu.

Kā pagājis 2010. gads Āfrikā?

Lieliski! Lai cik tas savādi arī neskanētu, bet, analizējot mūsu dzīves gājumu, mēs varam sacīt, ka tas bijis viens no produktīvākajiem, interesantākajiem, un ražīgākajiem gadiem mūsu dzīvē.

Kas ir lielākie iespaidi misijas darbā Āfrikā?

Kaut ko sevišķi izcelt vai akcentēt ir gandrīz neiespējami. Viss, ko mēs tur esam piedzīvojuši un pārdzīvojuši – vai nu tā bija tikšanās un iepazīšanās ar mūsu studentiem *Babcock* Universitātē Nigērijā, vai *Valley View* Universitātē Ganā, vai arī lekciju lasīšana Kenijā –, pilnīgi viss atstājis dziļu un neizdzēšamu iespaidu uz visu mūsu dzīvi. Starp citu, mēs apmācām tikai mācītājus, dažādu nodaļu vadītājus, kas strādā konferenču, ūniju, un divīziju līmeņos. Studenti mācās tikai maģistratūras un doktorantūras programmās.

Jāatzīst, visaizkustinošākie bija tie brīži, kad mēs varējām dzirdēt personīgas liecības no mūsu brāļiem un māsām, kas dzīvo Ugandā, Ruandā, Etiopijā, Kongo, Tanzānijā, Nigērijā, Ganā un citās Āfrikas valstīs. Patiešām, ne tikai Dieva darbs tur virzās ar uguns ātrumu, bet Dieva Gars darbojas kā nekur citur, un Viņa darbs tiek pavadīts ar to, ko mēs Rietumu pa-

Ērika un Annas mājās kopā ar studentiem

saulē saucam par brīnumiem. Patiešām, kā debesīs, tā šeit uz zemes viss tiek sagatavots tai lielajai evakuācijas dienai, kad Jēzus Kristus nāks, lai vestu savus bērnus mājup.

Kaut ko līdzīgu varam sacīt par tiem tikšanās mirklītiem, kurus esam pavadījuši dažādās draudzēs, kur tiekam regulāri ielūgti sludināt. Nairobi vien ir 254 draudzes un apmēram 1000 grupas, kas faktiski ir rītdienas draudzes. Un draudzes tur ir lielas, pārsvarā tās ir jaunu cilvēku draudzes, lielākoties ap 1000-4000 locekļu. Tās ir enerģijas pilnas un aktīvas. Ar vārdu “aktīvas” es gribu sacīt, ka apmēram 75% no draudzes locekļiem ir aktīvi draudzes darbā vārda tiešajā nozīmē.

Tas var skanēt neticami, bet pat fakultātes sēdes (starp citu, mums ir ideāls kolektīvs) un arī mūsu atpūtas mirklīti kādā no Kenijas Nacionālajiem parkiem vai vienkārši ceļošana – tas

viss ir iespiedies jo dziļi atmiņā un ir neliela daļiņa no kaut kā lielāka un skaistāka šajā misijas laukā.

Kādi ir plāni šajā, 2011. gadā, ko sagaidāt no tā?

Protams, nākotne nav pagātne, tā ir šodiena, kas rīt būs vakardiena. Tāpēc šodien mums ir jāstāv uz Dieva Vārda pamata kā nekad agrāk. Nekas šajā gadā nevar būt svarīgāks

Anna kopā ar ĢK viceprezidentu un studentiem Ganā.

par Svētā Gara vadību, Dieva gudrību un vajadzību dzīvā Kristus spēkā palikt uzticīgiem līdz galam, kā Viņš palika uzticīgs Tēvam līdz galam.

Kas ir ielānots? Mums personīgi priekšā stāv liela ceļošana uz Nigēriju, Ganu, Dienvidāfriku un ASV. Būsim ļoti aizņemti ar mācīšanu, sludināšanu un akadēmisku rakstu rakstīšanu. Aprīlī ieradīsies Ģenerālkonferences prezidents Teds Vilsons, lai oficiāli atklātu jauno trīsstāvu bibliotēkas ēku. Šajā gadā ir ielānots sākt celt supermodernu tehnoloģiju centru, tas ir, topošo biznesa skolu.

Cik liels ir atbalsts no Ģenerālkonferences un cik daudz Ģenerālkonference ir ieinteresēta šajā projektā?

Atbalsts ir kolosāls ne tikai vārdos, bet arī darbos. Kā nekā, *Adventist University of Africa* ir viena no tām sešām adventistu mācību iestādēm, kas atrodas tiešā Ģenerālkonferences kontrolē.

Vai jums Āfrikā visiem projektiem pietiek finansējuma, un kā Septītās dienas adventistu draudzes visā pasaulē var jums palīdzēt, lai visu realizētu?

Projekts, kuru pieminēju, ir gigantisks, jo nākotnē šai universitātei ir jātop par galveno mācību institūtu visam Āfrikas kontinentam kas aptver 53 valstis, plus salas – kopā 61 teritorija. Zināmā mērā tai ir jāklūst par otro Endrjūsa Universitāti. Lai šo projektu varētu sekmīgi realizēt, manuprāt, ir nepieciešamas divas lietas – viena ir saistīta ar garīgo sfēru, otra ar fizisko – tās ir lūgšanas un Dieva svētības, kā arī finanses un ar tām saistītie dažādie palīgresursi.

Intervēja Valdis Dahs

ADRA Latvija

DARBĪBAS PĀRSKATS

no 2010.gada marta līdz decembrim

- ▶ 1267 ģimenes un 335 personas
- ▶ 2540 bērni – grūtdieņi 55 Latvijas vietās
- ▶ 13 pansionāti, invalīdu biedrības, sociālie dienesti
- ▶ Pastāvīgi Adventistu draudžu brīvprātīgie 15 vietās
- ▶ Izsniegta palīdzība 143 935 LVL apmērā

PALĪDZĪBA ar PĀRTIKU un APĢĒRBU:

- ▶ Izsniegta palīdzība 1267 ģimenēm un 335 privātpersonām;
- ▶ Kopējā izsniegtā apģērba un pārtikas vērtība 52 720 LVL;
- ▶ Izveidota ADRA brīvprātīgo kalpošana 15 Latvijas vietās (Aizkraukle, Līvāni, Cēsis, Rīga, Daugavpils, Salacgrīva, Jelgava, Vāka, Jēkabpils, Ērgļi, Madona, Ventspils, Bauska, Auce, Alūksne) koordinējot palīdzības sniegšanu;
- ▶ Nodibināti sakari ar sociālajiem dienestiem;
- ▶ Akciju laikā daudzviet piedāvāta arī barība un apģērbs, kura nebejās, kuru rūsa un kodes nesaed.

SPECIĀLAIS APRĪKOJUMS:

- ▶ Izsniegts speciālais aprīkojums (funkcionālās gultas, ratiņkrēsli, staiguliši, slimnīcu galdiņi, matračī, krukli u.c.) privātpersonām un organizācijām 22 345 LVL vērtībā;
- ▶ Aptverti 13 sociālās aprūpes centri (vecu ļaužu pansionāti), vairākas invalīdu biedrības;
- ▶ Palīdzību saņēmušas arī privātpersonas, kuras pašas vai to ģimenes cenšas apmierināt savas vajadzības individuāli.

„BĒRNI palīdz BĒRNIEM” sadarbībā ar ADRA Austrija:

- ▶ Austrijas bērni sagatavoja un uz Latviju nosūtīja 2540 dāvanu kastes, ar katras dāvanas vērtību vidēji 25 LVL apmērā, kopā 63 500 LVL apmērā;
- ▶ Akcija noritēja 55 vietās visas Latvijas teritorijā, sadarībā ar 38 Adventistu draudzēm un Ceļa meklētāju klubu;
- ▶ Saņēmuju vidū bija bērni no bērnu namiem, internātskolām, kā arī vietējo sociālo dienestu darbinieku izvēlētajām ģimenēm;
- ▶ Daudzviet turpinās ilglaicīga un regulāra sadarbība ar bērniem.

SADZĪVES TEHNIKA un APRĪKOJUMS:

- ▶ Izsniegta sadzīves tehnika maznodrošinātām vai krīzes situācijās nonākušām ģimenēm (ledusskapji, saldētavas, elektriskās plītis, veļesmašīnas);
- ▶ Daudz bērnu trūcīgām ģimenēm piegādātas divstāvēģās bērnu gultiņas.

KRĪZES SITUĀCIJAS:

- ▶ Ap mums ir cilvēki, kuri dzīvo ar pateicību un mieru sirdī, nekurnot un nepieprasot neko sev... Arī tad nē, kad pienāk grūti brīži.
„Bet, ja kāds negādā par savējiem un visvairāk par saviem mājas ļaudīm, tad viņš ir aizliedzis ticību un ir ļaunāks par neticīgu.” 1.Tim.5:8

ZILĀKALNA PANSIONĀTS:

- ▶ Līdzdalība biedrības „Reach” uzsāktajā veco ļaužu pansionāta projektā;
- ▶ Saņemti un nodoti realizēšanai naudas ziedojumi 2100 LVL apmērā un mantiskie ziedojumi 1800 LVL būvmateriālu veidā.

**„ADRA Latvija” IZSAKA SIRSNĪGU PATEICĪBU IKVIENAM PAR ATBALSTU
un NOVĒL BAGĀTĪGAS DEBESU TĒVA SVĒTĪBAS 2011. GADĀ!**

Konstantīns Reznikovs
Nodibinājuma „Fonds ADRA Latvija” valdes loceklis

JA JŪS VĒLATIES PIEDALĪTIES ADRA PROJEKTOS, DARIET TO, IZMANTOJOT ŠĀDAS IESPĒJAS:

1. Elektroniskais pasts KonstantinsR@apollo.lv vai vēstule – ADRA, Baznīcas iela 12a, Rīga, LV1010
2. Tālrunis uzziņām: +371 2 9463322 (Konstantīns) vai +371 2 2333067 (Vitālijs)
3. Konts ziedojumiem: LV77HABA0551002308686, a/s „Swedbank”, HABALV22

*Pārdons Muansa
Ģenerālkonferences
viceprezidents*

Kas ir patiesas garīgas atmodas CENTRĀ?

Septītās dienas adventistu vispasaules Draudze tiek aicināta īpaši domāt un lūgt par atmodu un reformāciju. Apmeklējot Rīgu, Adventistu Baznīcas viceprezidents Pārdons Muansa (Pardon K. Mwansa) uzrunāja adventistu mācītājus un draudžu darbiniekus, atklājot, kas tād tiek domāts un saprasts ar atmodu un reformāciju mūsu draudzēs. Visas viceprezidenta Rīgā nolasītās lekcijas jūs varat noklausīties interneta mājaslapā www.adventisti.lv/atmoda/.

“**T**ad Pēteris, Svētā Gara pilns, tiem sacīja: “Tautas vadoņi un vecaji, ja mūs pratina laba darba dēļ, ar ko šis neveselais cilvēks ir dziedināts, tad lai jums visiem un visai Israēla tautai ir zināms, ka šis stāv vesels jūsu priekšā nacarieša Jēzus Kristus Vārdā, ko jūs esat situši krustā, bet ko Dievs uzmodinājis no mirušiem. Šis ir akmens, ko jūs, nama cēlēji, esat atmetuši un kas kļuvis par stūra akmeni. Nav pestīšanas nevienā citā; jo nav neviens cits vārds zem debess cilvēkiem dots, kurā mums lemta pestīšana.”” (Apustuļu darbi 4:8-12)

Viens no Septītās dienas adventistu Baznīcas izaicinājumiem ir bijis izpratne par Kristu Jēzu kā glābšanas centru jeb kodolu. Jūs atceraties, ka 2010. gada Ģenerālkonferences sesijas tēma bija „Pasludinot Dieva žēlastību”. Teksts, ko lasījām no Apustuļu darbu grāmatas, norāda, ka kristietībā glābšanas koncepta un visas garīguma paketes centrā ir Kristus Jēzus. Ja jūs izņemam Kristu no centra, jums vairs nebūs tā ticība, kuru māca Bībele. Kāpēc par Atlantas Ģenerālkonferences tēmu tika izraudzīts tieši „Pasludinot Dieva žēlastību”? Es biju viens no cilvēkiem, kas izraudzījās šo tēmu. Mēs sapratām, ka mūsu iepriekšējo Ģenerālkonferences sesiju tēmas bija centrētas vai nu Jēzus otrajā nākšanā, vai sekošanā Jēzum, Viņa baušļiem, bet mums nekad Ģenerālkonferences centrālā tēma nav bijusi fokusēta uz žēlastību. Un tāpēc mēs apzināti to izvēlējāmies, lai uzsvērtu faktu, ka glābšanas centrā ir Kristus Jēzus.

Kāpēc mums kā draudzei ir bijis tik grūti pasludināt vēsti par žēlastību, par pārveidošanu caur žēlastību, par atdzimšanu caur Kristus žēlastību? Ir vairāki iemesli. Vispirms vēsturiski, kad mēs kā draudze piedzimām, mēs piedzimām, raugoties uz augšu. 1844. gadā mēs gaidījām Jēzus 2. atnākšanu. Mēs tik ļoti fokusējāmies uz Jēzus nākšanu, ka mūsu uzsvars tajā laikā nebija uz Jēzu, bet uz Viņa nākšanu. Otrkārt, kad mēs kā Baznīca veidojām savu identitāti, mēs uzsvērām tās lietas, ar ko mēs atšķīrāmies no citām Baznīcām. Mēs nācām no protestantisma vides un jautājām sev, ar ko mēs atšķīrsimies no pārējiem protestantiem. Atbilde bija, ka mēs gaidām drīzu Jēzus atnākšanu, mēs sludinām Dieva 10 baušļus. Un šī iemesla dēļ pat šodien mūsu darba kārtībā, kas no-

saka Baznīcas darbību, mūsu misijas paziņojums saka, ka mūsu misija ir pasludināt mūžīgo evaņģēliju Atklāsmes 14. nodaļas kontekstā un mācīt cilvēkiem turēt Dieva baušļus.

Tātad vēsturiski mūs ir vadījis uzsvars uz Jēzus 2. atnākšanu un Dieva baušļiem. Kad 1888. gadā daži no vadītājiem vēlējās iepazīstināt ar taisnošanu žēlastībā, tas izraisīja krīzi. Mēs nevarējām vienoties par to. Viena grupa teica, ka, lai varētu tikt pestīts, ir jātur baušļi. Otra grupa norādīja, ka glābšana ir iegūstama ticībā un žēlastībā. 1888. gada Ģenerālkonferences sesija bija visemocionālākā, kāda mums jebkad ir bijusi. Ar to es vēlos paskaidrot mūsu vēsturisko fonu, kura dēļ mums ir bijis tik grūti atzīt Jēzu kā glābšanas un atmodas centru.

Mēs esam draudze, kas ļoti rūpējas par raksturu. Raksturs tiešām ir ļoti svarīgs, bet raksturs nevar ieņemt Jēzus vietu glābšanas centrā. Raksturs ir rezultāts mūsu attiecībām ar Jēzu.

programmu katru ceturtdienu. Viņa nebūs priecīga, kad es teikšu, ka esmu jūs redzējis, bet viņa nebūs redzējusi.”

Taču es sacīju, ka man ir jābrauc.

„Tad ļaujiet man jūs vismaz nofotografēt!”

Es piekritu. Tad pienāca otrs policists, ieklausījās mūsu sarunā un jautāja savam kolēģim: „Kāpēc tu nepalūdz mācītāju mums palīdzēt?”

Es sāku jautāt, kādā ziņā es varu palīdzēt.

„Mācītāj, vai jūs varētu,” un viņš norādīja uz kādu vīru, kas sēdēja ceļmalā, „vai jūs varētu aizvest šo cilvēku līdz pilsētai? Viņš ir arestants, un viņu vajadzētu nogādāt līdz policijas iecirknim pilsētā, uz kuru jūs dodaties.” Pirms es paspēju atbildēt, arestants piecēlās. Viņš bija īsts milzis! Un kamēr viņš tuvojās, es prātoju, cik gan droši būtu braukt ar viņu divatā vienā mašīnā. Tā kā es biju mācītājs, man bija neērti atteikt. Es piekritu, un tā mēs sākām braukt.

Mēs tā steidzamies doties uz debesīm, ka mēs nepazīstam debesu Mesiju. Mēs vēlamies doties uz debesīm, nepazīstot to, kuram debesis pieder.

Varbūt jūs atcerēsities šos vārdus, ko daudzkārt esam citējuši: „Kad mūsos pilnībā atspoguļosies Kristus raksturs, tad Jēzus nāks.” Ievērojiet, ka šādā paziņojumā uzsvars ir uz rakstura veidošanu, nevis uz Kristu kā rakstura veidotāju.

Bībeles stundas mašīnā

Šie ir daži no iemesliem, kāpēc mums kā Baznīcai pagātnē nav bijis stingra uzsvara uz Kristu. Es jums pastāstīšu kādu stāstu, kas to ilustrēs. Reiz devos apciemot savu māti, kura dzīvoja apmēram 500 km no manas dzīvesvietas. Kad biju nobraucis apmēram 200 kilometrus, mani apturēja policija. Policists noliecās pie mana auto loga, un viņa seja bija ļoti nopietna. Brīdi viņš uzmanīgi skatījās manī, un tad viņa sejas izteiksme izmainījās.

„Vai jūs esat doktors Mvansa?” – viņš jautāja.

„Jā, ser!”

„O, ļaujiet man pasaukt savu sievu!”

„Kāpēc?”

„Mana sieva skatās jūsu televīzijas

Es tūlīt uzsāku sarunu, vēloties pastāstīt savam ceļabiedram par Jēzu, par Adventistu draudzi, par glābšanu. Es pajautāju, kā viņu sauc, un viņš man pateica savu vārdu. Un tad es sāku Bībeles stundu. Es teicu, ka esmu mācītājs un jautāju, vai viņš tic Jēzum, vai viņš apmeklē kādu draudzi. Viņš atbildēja, ka ir kristietis un ka apmeklē draudzi. „Es esmu Septītās dienas adventistu draudzes loceklis,” viņš teica. Es skatījos uz viņu un sapratu, ka manas Bībeles stundas ir beigušās. Un tad man bija nākamais jautājums, ko viņš, būdams adventists, dara cietumā? Viņš paskaidroja, ka ir braucis autobusā, un ka kāda sieviete, kas izkāpusi no autobusa, pazaudējusi savu rokassomiņu. Un šī sieviete bija viņu apsūdzējusi, ka viņš šo somiņu paņēmis. Bet viņš teica, ka neesot to ņēmis. Tad es izdarīju ko tādu, ko nekad iepriekš nebiju darījis. Es nolēmu slēpt, ka esmu adventists. Es sāku viņam jautāt, kas ir Septītās dienas adventisti un kam viņi tic. Un viņš man sāka pasniegt Bībeles stundas. Viņš kļuva

tik dedzīgs, ka runāja bez apstājas par sabatu, par mirušo stāvokli, par Jēzus 2. atnākšanu un pat sāka mācīt pareizās dziesmas, kādas garīgiem cilvēkiem ir jādzied.

Viņa Bībeles stundu noslēgumā es uzdevu jautājumu: „Vai tas ir viss, kam jūs kā adventisti ticat?”

„Jā,” viņš apstiprināja. Un tad, vēl ko atcerējies, piebilda: „Jā, un vēl mēs precam tikai vienu sievu.”

Visās šajās svētrunās, ko viņš man teica, šis cilvēks nepateica neko par Jēzu. Viņš man mācīja par sabatu, par mirušo stāvokli, par Jēzus otro atnākšanu, viņš mācīja par laulību, bet neko neteica par Jēzu kā savu personīgo Glābēju. Varbūt šis cilvēks nepārstāv tipiskus adventistus, tomēr viņš nebija tālu no tā, kam tic daudzi adventisti. Jo daudzu adventistu prātos otrā atnākšana, sabats, mirušo stāvoklis, laulība un visas šīs lietas veido viņu ticības būtību. Un tas ir iemesls, kāpēc 2010. gada Ģenerālkonferences sesijas tēma tika izraudzīta „Pasludinot Dieva žēlastību”. Ģenerālkonference vēlējās vispasaules draudzes mērogā sākt uzsvērt Dieva žēlastības Kristū Jēzū nozīmi.

Kristus visa centrā

Tagad atgriezīsimies pie mūsu jautājuma, kas ir garīgās atmodas centrā? Jāņa 14:6 Jēzus sacīja: „ES ESMU ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva kā vien caur Mani.” Tas nozīmē,

ja mēs meklējam atmodu, kas vestu mūs atpakaļ pie Dieva Tēva, no kura mēs esam atsvešinājušies, tad ceļš ir Jēzus. Ja mēs meklējam patiesību, patiesība ir Jēzus. Ja mēs meklējam dzīvību, dzīvība ir Jēzus. „ES ESMU vīnakoks, jūs tie zari. Kas Manī paliek un Es viņā, tas nes daudz augļu, jo bez Manis jūs nenieka nespējat darīt.” (Jāņa 15:5) Šīs nodaļas kontekstā Jēzus runā par augli, kas ir raksturs. Viņš saka: „Bez Manis, ārpus Manis jūs nekad nespēsīt izveidot debesu raksturu. Es esmu vīna koks. Jums jābūt Manī. Es esmu patiesība. Es esmu ceļš. Es esmu dzīvība.”

„ES ESMU augšāmcelšanās un dzīvība; kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs, un ikviens, kas dzīvo un tic Man, nemirs nemūžam! Vai tu to tici?” (Jāņa 11:25) Es nezinu, kā to varētu pateikt vēl skaidrāk. Jēzus nogriež, nocērt jebkuru citu ceļu pie Tēva, kā vien caur Viņu. „Es esmu patiesība. Es esmu ceļš. Es esmu dzīvība. Es esmu augšāmcelšanās. Es esmu vīna koks. ES ESMU.” Šī iemesla dēļ, kad mēs sludinām garīgu atmodu un garīgu reformāciju, tas nozīmē vest cilvēkus pie dziļām, personīgām attiecībām ar Jēzu. Jāņa 5:39, 40 ir šokējoši vārdi. Daudzi cilvēki skatās uz Bībelei un saka: „Bībelē jūs atradīsiet dzīvību.” Vai arī: „Bībele ir dzīvība.” Bet ieklausieties, kas teikts šajā rakstvietā: „Jūs pētījat rakstus, jo jums šķiet, ka tajos jums ir mūžīgā dzīvība, un tie ir, kas dod liecību

par Mani! Bet jūs negribat nākt pie Manis, lai iegūtu dzīvību.” Padomājiet par to! Jēzus saka, jūs pētāt Bībeli, jo jūs domājat, ka Rakstos jums ir dzīvība. Bet tad Viņš saka, Raksti (ar to Viņš domāja Toru, Vecās Derības Rakstus) norāda uz Mani. „Tu ej pie Rakstiem, kas māca par Mani kā dzīvības devēju, un tomēr tu atsakies nākt pie Manis, lai šo dzīvību iegūtu!” Bībele nedod dzīvību. Bībele māca par Jēzu, kurš dod dzīvību. Jūdi tolaik ticēja, ja tu ar bijību izturies pret Rakstiem un tos ievēro, tā ir glābšana, tā ir dzīvība. Bet vienīgi Jēzus ir dzīvība. Raksti māca par Jēzu.

Jāņa 1:43, 45 ir interesants komentārs: „Otrā dienā Jēzus gribēja doties uz Galileju. Viņš atrod Filipu un viņam saka: “Seko Man!” Bet Filips bija no Betsaidas, Andreja un Pētera pilsētas. Filips atrod Nātānaēlu un saka viņam: “Mēs esam To atraduši, par ko Mozus bauslībā un pravieši rakstījuši, Jēzu no Nacaretas, Jāzepa dēlu.”” Filips saka, ka tas, ko mēs atradām, ir tas, par ko rakstīja Mozus un pravieši.

Steigā aizmirstais

Man Bībelē pirmajā lapā ir tāds ieraksts: „Bībeli var uzskatīt vai nu par grāmatu, kurā aprakstīts, kas cilvēkam jādara, lai tiktu glābts, vai arī par grāmatu, kurā aprakstīts, ko Dievs ir darījis, lai glābtu cilvēku.” Bībele, Vecā Derība, nav tikai ētikas grāmata. Vecā Derība, Mozus

raksti un praviešu raksti, saskaņā ar Filipu, ir rakstīti par Jēzu. Lūkas 24:25-27 arī ir interesants komentārs. Kleops un viņa draugs ir ceļā uz Emavu. Viņi sarunājas. Tad viņiem piedrojas Jēzus un saka: „Ak, jūs nesaprašas un sirdī kūtrie, ka jūs negribat ticēt visu to, ko pravieši sludinājuši! Vai Kristum tā nebija jācieš un jāieiet Savā godībā?” Un, iesākdams no Mozus un visiem praviešiem, Viņš tiem izskaidroja visus rakstus, kas par Viņu rakstīti.” Padomājiet, Jēzus viņiem sāk stāstīt, ka tas, ko rakstījis Mozus un visi pravieši, tas ir, par Viņu! Tas nav tikai par ētiku vai par likumiem, bet par Mani, Glābēju. Vai jūs zināt, ka ir iespējams būt tik dedzīgam par Dieva lietām, ka aizmirst pašu Dievu? Mēs varam tik ļoti aizrauties ar Jēzus otro atnākšanu, ka nepazīstam pašu Jēzu!

2004. gadā es biju aicināts runāt kādā lielā ūnijas sanāksmē. Viņi noīrēja stadionu un izziņoja, ka sabatā draudzes locekļus uzrunās divīzijas prezidents, un tas biju es. Mēs ar sievu aizbraucām uz šo pilsētu un piektdienas vakarā pie-reģistrējāmies viesnīcā, un devāmies gulēt. No rīta ūnijas prezidents man piezvanīja un piedāvāja atbraukt pēc

mums uz viesnīcu, bet es atbildēju, ka mēs brauksim ar savu auto. Mēs apģērbāmies un pusdesmitos iesēdāmies mašīnā. Tomēr auto, lai kā es to pūlējos iedarbināt, nedarbojās. Pulkstenis jau 10, man jau jābūt stadionā, bet mašīna nedarbojas. Tad es atvēru motora pārsegu un pamanīju, ka tur viens kabelis ir vaļīgs. Es to pievilku, un mašīna iedarbojās! Mēs sākam traukties uz stadionu.

Šajā stadionā ir 45 000 sēdvietu, un, kad es braucu, es redzēju vēl daudz adventistu braucam, tā, ka galu galā pie stadiona bija izveidojies pamatīgs sastrēgums. Es biju tas, kurš šajā sanāksmē runās. Man bija tur jānokļūst. Un tā es pienācu pie šiem cilvēkiem, kuri dodas uz stadionu, lai klausītos runātāju (mani), un lūdzu, vai viņi varētu mani palaist. Viņi teica, nē, mēs arī dodamies uz to pašu vietu. Labi, es mēģināju citu ceļu, bet arī tur bija daudz adventistu. Visi steidzās uz stadionu, lai klausītos mani, bet neviens nepalaida mani, lai es tur varētu nokļūt. Visbeidzot mēs ar sievu novietojām mašīnu un devāmies kājām. Tie cilvēki nezināja, ka es biju tas, kuram jārunā. Viņi steidzās klausīties runātāju. Dažreiz mēs arī uz-

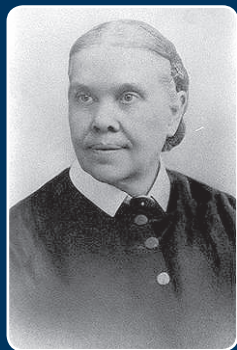
vedamies kā šie cilvēki. Mēs vēlamies doties uz debesīm. Mēs tā steidzamies doties uz debesīm, ka mēs nepazīstam debesu Mesiju. Mēs vēlamies doties uz debesīm, nepazīstot to, kuram debesis pieder.

Paaugstiniet Kristu

Arī sātans ļoti labi zina, ja draudze atmodas centrā noliks Kristu, tad notiks dziļa, garīga atmoda, kāda nekad vēl nav bijusi. Viņš zina arī to, ja cilvēki atmodas centrā noliks citas lietas, patiesas garīgas atmodas nebūs. Līdz ar to sātans cenšas novērst mūsu uzmanību no Kristus kā visa centra. Mani darba biedri, mani draudzes locekļi, šī jaukā grāmata, Bībele, māca, ka Kristus ir draudzes dzīves un visas kristietības centrs. Kad mēs paaugstinām Kristu, Viņš velk cilvēkus pie sevis. Kad mēs paaugstinām Kristu, Viņš aicina cilvēkus turēt Viņa baušļus un dod spēju to darīt. Kad mēs paaugstinām Kristu, Viņš cilvēkus mudina un dod spēju uzpurēties misijai. Tāpēc, dodoties tālāk ar Ģenerālkonferences uzsvāru uz atmodu un reformāciju, vadiet cilvēkus pie Jēzus!

*Publicēšanai sagatavoja
Māris Debners.*

Elena Vaita par garīgo atmodu

Vīri un sievas lūdza un cīnījās ar Dievu par savu līdz-cilvēku glābšanu. Tādu atmodu augļi atklājās ļaudīs, kas nevairījās no pašaieliedzības un upura, bet priecājās, ka ir cienīgi Kristus dēļ ciest kaunu un smagus pārbaudījumus. Cilvēki redzēja pārmaiņu to dzīvē, kas atklāti atzina Jēzus vārdu. Viņu iespaids sabiedrību ietekmēja uz labu. Viņi sakrāja kopā ar Kristu un sēja, paļaujoties uz Svēto Garu,

lai plautu mūžīgu dzīvību.

Tā strādā Dieva Gars. Bez Gara reformējošā darba nekas cits neliecinās, ka ir notikusi patiesā atgriešanās. (463) Ja grēcinieks pilda solījumu, atdod nolaupīto, atzīst savus grēkus un mīl Dievu un citus cilvēkus, tad viņš var būt drošs, ka ir atradis mieru ar Dievu. Tādi bija rezultāti, kas iepriekšējos gados sekoja reliģiskas atmodas laikiem. To augļi rādīja, ka pār šīm atmodām dus Dieva svētība -- tiek glābti ļaudis un kļūst labāka visa cilvēce.

Tomēr daudzas jauno laiku atmodas stipri atšķiras no tām dievišķās žēlastības izpausmēm, kas Dieva kalpu pūles pavādīja agrākajos gados. Ir taisnība, ka tiek izraisīta plaša interese, daudzi atklāti apliecina atgriešanos un draudzes var ziņot par lielu pieaugumu, tomēr rezultāti nav tādi, kas liecinātu par atbilstošu izaugsmi patiesi garīgā dzīvē. Gaisma,

kas uz Īsu brīdi uzliesmo, drīz atkal izdziest, un tumsa pēc tam kļūst vēl dziļāka nekā iepriekš.

Daudzās atmodās, kas notikušas pēdējos piecdesmit gados, lielākā vai mazākā mērā ir darbojušies tie paši iespaidi, kas nākotnē atklāsies daudz plašākās kustībās. Tiek uzbudinātas jūtas, patiesais sajaukts ar viltoto, kas viss ļoti labi kalpo cilvēku nomaldināšanai. Tomēr nevienam nav jātieks pieviltam. Dieva Vārda gaismā nav grūti saskatīt šo kustību raksturu. Kur vien cilvēki nevēlīgi izturas pret Bībeles liecību vai novēršas no skaidrajām, dvēseli pārbaudošajām patiesībām, kas prasa pašaieliedzību un atteikšanos no pasaules, tur mēs varam būt droši, ka Dievs tos nav vadījis. (465) Un, ņemot vērā paša Kristus sniegto norādījumu: “Pēc viņu augļiem jums tos būs pazīt” (Mat. 7:16), kļūst redzams, ka šīs kustības nav Dieva Gara darbs.

Savā patiesības Vārdā Dievs cilvēkiem ir devis atklāsmi par sevi, un visiem, kas to pieņem, tā būs kā vairogs pret sātana krāpšanām. Tieši to atziņu neievērošana ir atvērusi durvis ļaunumiem, kas tagad plaši izplatās reliģiskajā pasaulē. No redzesloka lielā mērā ir pazaudēts Dieva likumu raksturs un svarīgums. Nepareiza izpratne par šo dievišķo priekšrakstu vērtību, mūžīgumu un to uzliktajām prasībām atgriešanās un svētošanās lietās cilvēkus ievedusi maldos, kā rezultātā pazeminājies dievbijības standarts baznīcā. Ar to arī izskaidrojams Dieva Gara un spēka trūkums mūsu laika atmodās.

Elena Vaita „Lielā cīņa”, 27. nodaļa.

Mācītājs Juris Bite
Madonā

Apjozies, lai APJOZTU

Apustulis Pāvils rakstīja Efezas draudzei: „Stāviet, savus gurnus apjozuši ar patiesību, tērpušies taisnības bruņās.” (Ef. 6:14) Šodien zinām, kā tiek ietērpti karavīri. Viņi apjozušies jostām, pie kurām piestiprināts bruņojums, lai spētu pretoties un uzvarēt ienaidnieku.

Toreiz Romas armijas leģions bija varenības un nesatricināmības simbols. Stingri disciplinētie un labi organizētie leģioni bija tas spēks, kas atnesa Romai izcilo senās pasaules valdnieces slavu. Pāvils to ļoti labi saprata, jo pašam bija iespēja atrasties pie Romas kareivja sāniem.

Lai kristieši aizsniegtu mērķi, viņš piemin kareivja bruņojumu. Pāvils aicina stāvēt, apjoties ar patiesību un tērpties taisnības bruņās! Tas ir aicinājums visiem! Ne tikai, lai uzvarētu ienaidnieku, bet pagodinātu Lielo Godības Kungu!

Jēzus cilvēkiem atklāja Tēvu, Viņa lielo mīlestību, glābjot grēcinieku. Kad viņi saņēma dziedināšanu, slavēja un pagodināja Dievu.

Pievērsīsim uzmanību Jeremijam. Arī Jeremijas laikā nēsāja jostas. Tās bija kā daļa no strādnieku apģērba. Frāze „apjoz savus gurnus” nozīmē, pirms izpildi uzdevumu, cieši apjoz jostu. Apjozies un sagatavojies darbam! Dievs ir taisnīgs un uzticīgs. „*Taisnība būs Viņa gurnu josta, un uzticība viņa lielu aptināmā aukla.*” (Jes.11:5) Taisnība un uzticība!

Apustulis Jānis atklāsmē dzirdēja kādu varenu balsi. Viņš saka: „*Es apgriezot redzēt balsi, kas runāja ar mani, un apgriezies ieraudzīju septiņus zelta lukturus, lukturu vidū kādu Cilvēka Dēlam līdzīgu, ieģērbtu garos svārkos un apjoztu ar zelta jostu ap krūtīm.*” (Atkl.1:12-13) Kungs Jēzus būs apjozies ar zelta jostu, kad noslēgs tiesu. Šī

josta ir līdzīga tai, kuru nesāja augstais priesteris Vecajā Derībā. Tā tika darināta no krāsotām, zilā un sarkanā purpura šķetinātām smalkām dziļām, ar ieaustiem zelta diegiem (2Moz. 39:3). Tas aino Dieva taisnību, svētumu un uzticību.

Dievs Jeremijam rādīja, ka Viņš ir apjozies ar jostu. Kas bija šī josta? „*Jo, kā josta aptver cieši vīra gurnus, tā Es ļāvu visam Israēla namam un visam Jūdas namam cieši turēties pie Manis, saka Tas Kungs, lai tie būtu Mana tauta, Man par godu, par slavu un jaukumu...” (Jer.13:11)*

Dieva josta – ļaudis, kuri nosaukti Viņa Vārdā. Tie bija pie Viņa sirds, dziļi mīlēti un apveltīti ar daudz svētībām. Tie bija cieši saistīti ar Kungu derībā.

Visa cilvēce, ķēniņi un vadītāji skatījās uz Dieva „jostu” kā uz brīnišķīgu godības atspulgu. Dievs vēlējās, lai tauta atklātu Viņa godību visai pasaulei. Bet sliktākais bija tas, ka „*tie Mani neklausīja!*” Tad Kungs Jeremijam deva uzdevumu: „*Ej un pērc sev linu jostu un apjoz ar to savus gurnus, bet sargi to no ūdens!*” (Jer.13:1) Jūdu nācijai josta bija kaut kas īpašs. Tad, kad viņi ieraudzīja Jeremiju apjozušos ar jostu, viņi saprata tā nozīmi. Izglītotie priesteri un vadoņi lepojās ar to, ka varēja tautai paskaidrot: „Mēs esam Dieva izredzētā tauta! Mēs esam kā josta ap Viņa gurniem! Mēs esam kā rota Viņa godībai, slavai un Viņa spēkam! Mēs esam derību slēguši uz Viņa likumiem. Viņš nekad mūs neatstās, mēs esam cieši saistīti ar Viņu!”

Kad pravietis gāja garām cilvēkiem, viņš dzirdēja: „Āmen, Jeremija! Mēs saprotam, ko šī josta nozīmē, slava Dievam!” Nepagāja ilgs laiks, kad šie ļaudis un priesteri sāka sačukstēties. Viņi redzēja, ka ar katru dienu šī josta kļuva netīrāka un netīrāka. Ļaudis brīnījās, kāpēc tā netiek izmazgāta? Viņi apvainojās, kļuva dusmīgi, jo tīrība tiem bija ļoti aktuāla. Viņi negribēja pieņemt to, ka tagad šī josta aino viņus! Viņi skrēja pie priesteriem un sacīja: „Šī josta jau nesimbolizē mūs! Mēs pienesam upurus, mēs maksājam desmito, ievērojam likumus, mēs lūdzam un gavējam. Nē, šī josta aino pagānus!”

Tomēr netīrā josta norādīja uz Israēlu. Viņi apmierinājās tikai ar ārēju dievbiņības formu. Dievs izteica pārmetumu. „*Es redzēju tavu laulības pārkāpšanu, Es dzirdēju tavu nešķīstas iekāres pilno braulīgo zviegšanu, Es novēroju tavas netiklības negantību ar visām tās šausmām kalnos un klajumā! Bēdas tev, Jeruzāleme! Vai tad tu negribi būt šķīsta? Cik ilgi tas tā vēl turpināsies?*” (Jer. 13:27)

Israēls sevi uzskatīja svētus. Dievs redzēja ko citu. Sirdīs tika glabāti apslēpti grēki. Tur bija baudkāre, laulības pārkāpšana, elku pielūgšana un vēl daudz kas cits. Sirdīs slēptie grēki nekad netika nožēloti, ne arī atmesti. Dievs izsacīja pārmetumu: „*Šī ļaunā tauta, kas negrib klausīt Maniem vārdiem, bet staigā pēc savas sirds ietiepības un skrien pakaļ citiem dieviem, lai tiem kalpotu un tos pielūgtu, bet tie Mani neklausīja.*” (Jer. 13:10-11)

Sirdī neslēp un neglabā grēku, citādi nenāksi pie uzvaras! Grēks, nožēla, grēks, nožēla, bet nekad brīvi no grēka, ne arī

uzvara. Statuss – „laimīgie grēcinieki”. Tomēr kurlī un akli, ka vairs neredz draudošās briesmas.

Tad Dievs Jeremijam deva uzdevumu. Ej uz Eifratu! Eifrata atradās apmēram 250 jūdžu (400 km) attālu. Eifrata – „upe auglīgā”. Tas bija ļoti nogurdinošs, tāls ceļojums. Diez vai kāds būtu gatavs to iet? Jeremija kā pravietis bija ļoti pazīstams Jūdejā, Israēlā. Arī apkārt esošās tautas un ķēniņi zināja, ka viņš ir Dieva pravietis. Jeremija gāja. Katrā ciemā cilvēki redzēja, ka Jeremija ir apjozies. Visiem tika nodota vēsts. Ļaudis brīnījās, kāpēc tu dodies uz auglīgo vietu ar novārtītu jostu?

Dievs ar Savu tautu bija ļoti pacietīgs. Ārēji viss likās nevainojami. Tauta devās uz templi, lūdza, pienesa upurus, pildīja rituālus. Arī mēs varam sacīt: „Mēs Jēzu mīlam, ticam, sajūtam Viņa klātbūtni. Mēs ar Kungu esam

derību slēguši!” – un tomēr sevī glabāt apslēptus grēkus. Tas nozīmē atrasties uz nāves ceļa! Kungs gaida pilnīgu nodošanos. Slēpts, glabāts grēks izpostīs un nogalinās.

Pārdošība Dieva labvēlībā: „*Jo tiesu par ļauniem darbiem nespriež tik drīz, tādēļ cilvēku bērnu sirdis pildās ar drosmi darīt ļaunu.*” (Sal.māc. 8:11)

Ja domājam, ka Dievs mūžam tikai piedos un mīlēs, tad atcerieties, ka Viņš pret grēku ir rijoša uguns!

Jeremija aizgāja līdz Eifratam, noņēma jostu un apslēpa to, kā Kungs bija pavēlējis. Atceries, Dieva pacietībai ir robeža. Tu vari tikt noraisīts. Briesmīgi! Dienas tuvai sadraudzībai ar Kungu ir pagājušas. Augļu laiks pagalam, bet neesam atpestīti!

Dievs neuzspiež. Ja izvēlies grēkot, tiks noraisīts. Ja sirdī glabāsi slēptu grēku, būsi nelietojams. Uz kāda ceļa atrodies? Nerotaļājies ar grēku un sliktiem ieradumiem! Kad Kungs noraisīs, tiks pazaudēts viss. Pazaudēts tavs labais vārds, reputācija, kalpošana un nākotne.

Pēc ilga laika Kungs Jeremijam lika atkal iet uz Eifratu izrakt jostu. „...Bet,

redzi, tā bija samaitāta un nederīga vairs nekam! (Jer. 13:7)

Samaitāta, nekam nederīga! Kāpēc Dievs to lika izrakt? Varēja jau palikt. Dievs vēlējās parādīt grēka rezultātu. Israēlieši Jeremiju ar jostu bija aizmirsuši. Lūk, Jeremija atkal nāk! Ak, cik pretīga, sapuvusi ir viņa josta! Vēstījums bija skaidrs: samaitātā josta ir Israēls. Jūs esat kā nederīgi. Jūs bijāt tuvu Kungam, bet tagad atmesti, esat kļuvuši smirdoši, nederīgi, sapuvuši!

Vēsts, ko Dievs Israēlam deva toreiz, ir brīdinājums šodienai. Neturi sirdī apslēptu grēku! „*Saki tiem šādu vārdu: tā saka Tas Kungs, Israēla Dievs: visas krūzes pilda ar vīnu. Kad tie tev sacīs: vai tad mēs to nezinām? ... Tad atbilde tu tiem: tā saka Tas Kungs: redzi, Es pildīšu visus ... ar dzēruma reibumu. ... Es nesaudzēšu nevienu, Es nesajutīšu arī nekādas līdzcietības, un*

Kungs pēdējā cīņā jozīsies ar tīru, neaptraipītu jostu, kas caurausta Viņa taisnības zelta pavedieniem. Viņš aicina visus šķirties no jebkādas netaisnības.

nekāda žēlsirdība neatturēs Mani, lai Es viņus neiznīcinātu!” (Jer. 13:12,13) Kungs saka: „Nesaudzēšu!” Šis dusmu vīns tiks izliets uz tiem, kas sirdī glabā apslēptu grēku un turpina grēkot. Dievs drīz nostāsies pret grēku. Viņš izlies Savas dusmas kā vīnu. Kungs apjozīsies, lai pabeigtu kauju. Dievs netīros, apgānītos noraisīs, jo tie ir nelietojami. Netīrais, apgānītais nesaņems svaidījumu. Jūs varat liecināt, sludināt, lūgt un strādāt, bet velti! Kungs pēdējā cīņā jozīsies ar tīru, neaptraipītu jostu, kura caurausta Viņa taisnības zelta pavedieniem. „Viņš aicina visus, ..lai tie šķiras no jebkādas netaisnības. Nolaidība, kavējoties nožēlot un labprātīgi paklausīt, šodien vīriem un sievietēm nesīs tikpat nopietnas sekas, kādas piedzīvoja senais Israēls.” (Elena Vaita „Pravieši un ķēniņi”, 416. lpp.) Ej uz Golgātu, tieši tagad! Lūdž: „Kungs, šķīstī manu sirdi ar Savām svētajām asinīm! Atbrīvo mani no katra apslēpta grēka! Es Tev atdošu savu gribu! Ieaud mani Savā zelta jostā un izmanto mani Savā kalpošanā!” Apjozies, lai Kungs var Tevi apjot un apjoties! Pagodini Viņu!

Intervēja
Aidis Tomsons

Man ar Dievu PAVEICĀS

*Ļaujiet viņu īpaši nepieteikt. Vienkārši **Edmunds Andersons** no Adventistu Rīgas 5. draudzes. Var vēl piebilst, ka viņš ir programmētājs. Un piedzīvo Dieva mīlestību.*

Kāds ir tavs ceļš pie Dieva?

Var teikt, ka mans tēvs bija neticīgs. Bet mamma ir poliete, viņas radnieki, kas ir Polijā, ir kristieši, bet tas arī viss. Kad sākās atmodas laiki, atceros, ka Ziemassvētkos mēs ar mammas māsām gājām uz baznīcu. Līdz ar to mammas ģimenē Dievs tika respektēts.

Man pašam pret to visu bija atturīga attieksme. Es respektēju vecākus, tāpēc intereses pēc aizgāju līdzī svētkos uz baznīcu. Kā bērns es biju iedomājies kādu, kurš varētu būt mans neredzamais draugs. Es ar viņu sarunājos. Var teikt, ka Dievs jau bērniībā ar mani komunicēja, man neapzinoties, lai vēlāk, kad atklāju Dievu, es tam būtu sagatavots.

Tad mamma gribēja, lai es tieku iesvētīts. Viņa mani aizveda uz katoļu baznīcu. Es pat īsti neatceros, ko es tur darīju – gāju uz svētdienas skolu, kaut ko apguvu. Tiku iesvētīts. Bet mani tas neinteresēja. Vecāki gribēja, un mammas miera labad es to izdarīju.

90. gadu sākumā, kad Latviju apmeklēja dažādi evaņģēlisti, te bija ieradušies arī brāļi Mitlaideri. Un mana mamma ar

māsu aktīvi sāka iet uz viņu rīkotajām sanāksmēm. Viņas aicināja, protams, arī mani. Es teicu, varbūt vēlāk. Un negāju. Bet iekšienē bija doma – ja aiziešu, man varētu būt interese vai patīks.

Cik tev bija gadu?

Bet vienā reizē mamma pielauza, un es aizgāju. Pasākums notika Vīlandes ielā, kur viens no brāļiem stāstīja, kā audzēt tomātus un burkānus, un ka tur arī ir Dievs un kristietība. Mani piesaistīja tas, ka kristietība ir dzīvesveids un Dievs – ikdiena. Pretstatā klasiskajām baznīcām, kur var aiziet reizi gadā uz svētkiem, bet ikdiena ir cita. Izrādās, ka dārzniecībā, kas nesaistīta ar reliģiju, parādās Dievs, Viņa svētība utt.

Aizgāju arī otro reizi. Un trešā reize bija Kongresa namā, kad otrs brālis aicināja kristīties. Viņš uzdeva jautājumus tiem, kas vēlas kristīties. Vai tu ticī Dievam? Es pie sevis nodomāju – jā. Liekas, ka Dievs ir. Tas šķiet loģiski.

Vai pieņemu, ka Jēzus ir Draugs, kurš nomiris par maniem grēkiem, ka es

esmu grēcinieks, bet, pieņemot Viņu, var iegūt mūžīgo dzīvību? Vai es gribu mūžīgo dzīvību? Es varēju atbildēt, ka jā. Un es piekritu kristīties.

Vēlāk es smējos, ka tas ir kā salīdzinājumā ar kāzām. Es papriekš apprecos, un pēc tam iepazīstos ar sievu. Man ar Dievu paveicās. Dievs ir tāds – kad Viņu iepazīsti, esi priecīgs, ka esi ar Viņu „apprecējies”.

No šodienas skatu punkta raugoties, var teikt, ka tas bija nenopietni. Bībeles stundas man nekad nav bijušas, nekādas pārrunas ar mani. Bija uzaicinājums, un es, daudz neiedziļinoties, kristījos. Taču esmu priecīgs, ka to izdarīju, un nenožēloju.

Daudzi pēc kristībām pazuda. Tu turpināji nākt. Kāpēc?

Man teica, ka sestdienās būs dievkalpojumi un pat būs programma, kā apgūt Bībeli. Aizgāju. Man patika sabatskolas stundas, jo nekur agrāk nebiju redzējis, ka tik detalizēta pēta Bībeli. Apkārt bija jaunieši, bija interesanti.

Tiesa, bija pirmā cīņa. Es līdz tam ap-

meklēju *taekwando*. 2 reizes nedēļā, no kurām viena reize sestdienā. Domāju – es taču nepametīšu kursus kaut kādas baznīcas dēļ. Bet tā kā dievkalpojumi bija tikai reizi nedēļā, man nebija kur sprukt. Neatceros, kā viss mainījās, bet es atteicos no kursiem un gāju uz baznīcu.

Kas notika tālāk?

Es esmu tāds, kuram patīk sava veida kārtība un ierasts ritms. Lielā mērā pateicoties tam, man bija vieglāk neatstāt baznīcu, kad jaunieši gāja šurp turp un arī pameta draudzi. Taču svarīgākais bija tas, ka mani iesaistīja dažādos pienākumos. Kad tu esi kādam vajadzīgs, tas ir svarīgākais iemesls, kāpēc palikt. Es tiku iesaistīts arī Latvijas mēroga aktivitātēs. Biju jauniešu padomē. Organizējam dažādus pasākumus, jauniešu nometnes. Nebija laika aiziet. Bija arī zināms spīts – es nebūšu tas, kas visu pametīs pusratā. Ja arī citi pamet, es to negribu darīt.

Ir pagājuši gandrīz 19 gadi. Kas ir mainījies tavā ticībā?

Tas ir interesants jautājums. Es to varētu sadalīt vairākos posmos.

Pirmais bija tāds kā jaunatklājuma posms, ka kristietība var būt ikdienišķa. Ka tas ir dzīvesveids. Šis posms ilgst līdz brīdim, kad tu atrodi pareizos domubiedrus, kuriem sāc stāstīt, ka tu esi kristietis, ka ej pie adventistiem, pēti Bībeli, dziedī dziesmas. Man šāds domubiedrs bija brālēns, kuram es to pastāstīju, un viņu tas ieinteresēja. Viņš arī sāka nākt, iesaistījās, bija dedzīgs, dedzīgāks par mani. Sākās tāds kā otrais – iemīlēšanās posms, pirmā mīlestība, kad ļoti dedzīgi centāties ticībā dalīties ar citiem. Mēs kalpojam pat pa naktīm, tas bija tāds jaunības maksimālisms.

Tad nāk trešais posms, kad tu beidzot atklāj, kas tu patiesībā esi, uz ko tu esi spējīgs. Tas ir sāpīgs posms, jo saproti, ka to, ko teici, ka nekad nedarīsi, tu izdari. Ko biji apņēmis nekad nedomāt, tu domā. Un tas ir laiks, kad tu ļoti novērtē patiesu mīlestību.

Man paveicās, ka šajā posmā, kad biju kārtīgi aplauzies, es piedzīvoju patiesu mīlestību no draudzes locekļu puses. Es turpināju iet uz savu draudzi kā arvien. Bet ja pirms tam man bija piezagušās domas, ka te viss ir vēsi, draudzē liekuļo, nav mīlestības, tad es pēkšņi piedzīvoju, ka man neko nepārmet, mani pieņem. Es atklāju, ka lielākā problēma ir paša domās, kad tu iedomājies, ka draudzes locekļi skatās

uz tevi greizi, grib pateikt ko sliktu. Bet, aizejot uz draudzi, tu saņem tieši pretējo. Un nepareizās domas tika atspēkotas.

Un tad nāk nākamais posms, kuram saknes ir visos iepriekšējos. Kad tu sāc apzināties, ka Dievam drīkst jautāt visu, pat to, vai Viņš ir. Un, pateicoties draugiem jeb domubiedriem, sākas īstenā dievatziņa un izaugsme. Kad diezgan krasī mainās priekšstats par to, kāds ir Dievs, ka viņš ir labs, cik Viņš ļoti tevi mīl un cik aplama vai greiza ir darbu reliģija jeb burta kalpība. Šis ir posms, kurš, man liekas, turpināsies līdz mūža beigām. Tas ir laiks, kad tu veido attiecības ar Dievu un saproti, ka attiecību veidošana ir vissvarīgākais. Ka tas ir interesanti, un Dievs kļūst arvien tuvāks un patiesāks draugs. Kad tu arvien vairāk atrodi veidus, kā ar Viņu komunicēt, un novērtē, cik Viņš ir vērtīgs tavā dzīvē. Un saproti, ka atpakaļceļa vairs nav. Jo nav jau kur citur iet, kā pie Dieva, tāpēc ka Viņš ir vislabākais.

Kas tev ir kristietība tagad?

Tagad joprojām tas ir dzīvesveids, kura svarīgākā komponente ir attiecību veidošana ar Dievu.

Man vēl bija viens spilgts posms, ko es saucu par prezentācijas laiku jeb demo. Tas bija sāpīgs laiks, jo bija saistīts ar attiecību saraušanu. Un tad es mierinājumu varēju atrast kristietības piedāvātajās vērtībās – Bībeles studijās, lūgšanās un liecināšanā.

Tas, kas man bija unikāli – man tajā brīdī Dievs dāvāja īpašu piedzīvojumu. Katru rītu ik dienas gribējās mosties, jo pirmā doma bija, ka varēšu palasīt Bībeli un atklāt ko jaunu un interesantu. Iepriekš man tas nesagādāja tādu prieku kā tobrīd. Un tad, kad biju palasījis un apdomājis tekstu, es uzzināju jeb apguvu kādu jaunu principu. Un Dievs iekārtoja tā, ka tajā pašā dienā vai tuvākajās dienās es šo principu varēju pārbaudīt savā dzīvē, kā tas darbojas, un redzēt, kā tas veido atrisinājumu. Tas bija fenomenāls laiks, kuru gribējās turpināt ilgi. Jo tas ilga mēnesi vai pat vairāk. Parasti garīgi pacēlumi ilgst nedēļu, bet tas bija kas īpašs. Protams, šis laiks beidzās. Dzīve ir sarežģīta, un nevajadzētu pierast, ka vienmēr viss notiek pa vieglo. Bet šim piedzīvojumam bija sava nozīme, lai es atziņā varētu tikt uz priekšu. Tad man vissvarīgākais bija Dievs, attiecību veidošana ar Viņu, mēģinājums izprast, kas ir patiess kristietis un kā par tādu var kļūt.

Baznīcas vadība ir aicinājusi draudzes locekļus lūgt un tiekties pēc atmodas un garīgas reformācijas. Ko tu par to saki?

Es esmu dzirdējis diezgan daudz aicinājumu uz atmodu, lūgšanu maratoniem, uz garīgām aktivitātēm. Bet problēma ir tā, ka aicinājums vien nespēj ilgi uzturēt motivāciju, nespēj dot to garīgo stimulu. Emocijas noplok, jo tu saproti, kāda ir reālā dzīve. Cilvēkus savervē, viņi aizdegas, bet tāpēc, ka mēs baznīcā esam tādi, kādi esam, uguns noplok, un visi aiziet kur kurais.

Man ir jautājums par masveida lūgšanām – Latvijā ir tik daudz pasākumu, dažādi lūgšanu maratoni, lūgšanu naktis, īpaši lūgšanu laiki. Draudzes ir aktīvi iesaistījušās, lai lūgtu par kristīgu valdību, par vispasaules mieru un tamlīdzīgi. Bet man pašam nav bijusi iespēja redzēt, ko šis lūgšanas dod. Es lielāku spēku saskatu personīgās lūgšanās vai lūgšanās kopā ar tuvākajiem draugiem.

Protams, man arī gribās, lai es būtu dzīvs, īsts kristietis, kura dzīvē darbotos ticība, Dievs. Un, uz kuru skatoties, kolēģi teiktu – o, tev gan ir kas tāds, ko mēs arī gribētu! Skan kā no klasiskām kristīgajām grāmatām. Bet nākas saskarties ar to, ka skaļie lozungi nedarbojas. Tu drīz vien atklāj, ka šis process ir lēns un pakāpenisks. Dažkārt Dievs piešķir atmodu, lai īslaicīgi var paveikt lielas lietas. Bet tad tas noplok, un Dievs ilgtermiņā darbojas tā, lai cilvēks neizdegtu. Jo, ja mēs skatāmies jebkuru sporta veidu, kur vajadzīgs ātrs uzrāviens, tad zinām, ka tas prasa arī lielu enerģijas patēriņu. Un, ja tāds patēriņš ir pārāk ilgi, sportists vai tehnika pārdeg. Līdz ar to atmodām un pieplūdumiem var būt ciklisks raksturs, bet tie nevar būt pastāvīgi.

Man patīk, ja dedzība izpaužas mazāk ar vārdiem, bet vairāk ar kristiešu dzīvi, kas liecina, ka Dievs ir reāls un kristietība ir īsta manta. Ieinteresēt par Dievu nevis ar skaļiem lozungiem un pasākumiem, skaistu mūziku un masveida pasākumiem, bet ar ticību, kas darbojas. Man ir skaidrs tas, ka man ir jāturpina sadarboties ar Dievu, veidot ar viņu attiecības, un tad tās pārmaiņas, kuras meklēju, notiks īstajā laikā, tad, kad Dievs to uzskata par pareizu. Un viņš atradīs pielietojumu man, lai es varētu būt noderīgs sabiedrībā un palīdzēt citam aizsniegt debesis.

Ināra Dimante
Bauskā

DRAUDZES VECĀKIE

Kamēr rit jaunā gada pirmie mēneši, gribas atskatīties uz pagājušo.

Bauskas adventistu draudzes vecākais **Gundars Baltrušaitis** teic: „Man ir prieks par katru draudzes cilvēku. Prieks par mazajiem, kuri iepriecina ar savu dzīvesprieku un rosīšanos. Prieks par mūsu jauniešiem, par to, ka viņi ienes draudzē jaunas idejas un tās realizē. Piemēram, draudzes mājas lapa internetā, jauniešu vadītie dievkalpojumi reizi ceturksnī ar jaunām dziesmām un nedaudz citādu Dieva vēsts pasniegšanas veidu. Prieks par mūsu cienījamā vecuma pārstāvjiem, kas turpina aktīvi darboties, gan vadot sabatskolu, gan lūgšanu grupu, arī klājot galdu draudzes saviesīgiem brīžiem bez viņu rokām neiztikt! Prieks par ciemiņiem, kuri kuplina mūsu dievkalpojumus. Katrs tiek gaidīts! Mums ir jauni draugi kristīgās mūzikas korī „Laudate Dominum”, kuri pa laikam kuplina mūsu dievkalpojumus ar dziesmām.

Skumdina katrs tukšais krēsls, jo mēs labi zinām, kurš šoreiz nav atnācis. Daudzi ir devušies darba meklējumos uz Rīgu, Īriju, Angliju vai vēl citur pasaulē. Citi ir pametuši draudzi, citi apmeklē citas draudzes. Diemžēl draudzes sarakstā esam vairāk nekā parasti dievkalpojumos.

Svētrunu tēmas „atnāk” no situācijas draudzē, bieži tie ir notikumi, kuriem, es jūtu, vajag atbildi. Gadās, sākot rakstīt par vienu tēmu, nokļūstu pie citas. Pārdomas par tēmu ilgas, bet brīži, kad liekas, ka Bībele pati „šķiras” un „norāda” rakstvietu, ir brīnišķīgi. Es vēlos, lai svētruna ir kā pamudinājums pašiem meklēt un atrast. Svarīga ir mūzika – tā dažreiz var pateikt vairāk nekā vārdi. Cenšos arī izmantot vizuālos materiālus, jo ir iespēja izmantot projektoru. Ar ideju realizācijas tehnisko pusi darbojas mans dēls Rūdis, viņa darbs ir redzams prezentācijās, veidotajos video. Svētrunas pirmā izlasa meita Līvija, viņas spriedums man svarīgs.

Es pateicos Dievam par doto iespēju uzrunāt draudzi, jo, gatavojot svētrunas, daudz jāizlasa, jāpārdomā, jāpēta. Īpašais personīgajā dzīvē – bērni izauguši un abi jau studenti. Pa kuru laiku?”

Ojāra Saulkalna draudzes vecākā pieredze ir sevišķi interesanta: adventists vairākās paaudzēs, sekmējis jaunas draudzes veidošanos tālajā Iljičovas pilsētā netālu no Odesas. Tur kopā celts dievnams, darbojies par draudzes vecāko daudzus gadus. Tad pēc 38 gadiem seko atgriešanās Latvijā, dzimtenē, Bauskā, un atkal veicami draudzes vecākā pienākumi. Atgriežoties savā jaunības pilsētā Bauskā, latviešu valoda mazliet „ierūsējusi”.

„Bauskas draudzē ir kā ģimenē – draudzes locekļi dzīvo sadraudzībā un rūpēs cits par citu. Te neviens nejūtas svešs. Pārdomas ienesa Cerības festivāls. Atsauksmes ir dažādas, taču tas bija nozīmīgs pasākums garīgajos meklējumos. Es personīgi nedomāju, ka cilvēku, kurš meklē ceļu pie Dieva, būtu jāved uz Rīgu, ka viņš tur lielajās emocijās un ļaužu pūlī atradīs savu lielo atbildi. Eliju Dievs atrada vientuļā alā, taču cilvēki ir tik dažādi.

Jaunajā derībā Pētera 2. vēstulē 1. nodaļā atrodam: „Žēlastība un miers lai jums ir bagātīgi Dieva un mūsu Kunga Jēzus atziņā! Mums jau Viņa dievišķais spēks ir dāvinājis visu, kas vajadzīgs dzīvībai un dievbijībai tā atziņā, kas mūs ir aicinājis ar savu godību un brīnumu spēku.”

Lai ir redzamas mūsu pēdas! Lai var just, ka mums ir citas vērtības: ka esam atklāti, taisni, gatavi piedot... Lai Kristus ir mūsos. To jau nevar noslēpt. Tā, piemēram, atceroties, lai cik sarežģīti klājās armijā dievticīgajiem, atminos kādu priekšnieku, kas, ierodoties mūsu daļā, uzmeklēja mani un, kaut arī nepieņēma manus ticības principus, mēdza teikt: „Tevī kaut kas ir tāds īpašs, tu atšķiries.” Ja Dieva ietekmes nebūtu, cilvēki pūlī mūs nepamanītu.”

Neapšaubāmi, ka draudzes vecākie risina daudzas praktiskas lietas, bet Ojārs uzsver garīgo izaugsmi un citē Pētera 2. vēstuli: „Tādēļ, brāļi, centieties jo vairāk tapt stipri iekš tā, uz ko esat aicināti un izredzēti, jo, to darīdami, jūs nekad neklupsiet.”

DIVI „LIDOJUMI”

Lai gan apzināties un ticam, ka mums apkārt nepārtraukti darbojas kā labā, tā arī ļaunā spēki, tomēr šos notikumus bieži vien spējam uztvert diezgan abstrakti. Pavisam nesenā pagātnē mūsu ģimenes piederīgajiem nācās tieši un nepārprotami saskarties ar šādiem „pārdabiskiem” spēkiem, tāpēc varam droši apliecināt, ka tas nav nekas abstrakti, bet gan absolūti reāli.

Bieži vien esam klausījušies vai lasījuši dažādas misijas ziņas vai arī misionāru atstāstus par notikumiem tālās zemēs, kuri, skatoties no cilvēcīgā redzes punkta, šķiet pārdabiski. Gribam līdzdalīt notikumam, kuru piedzīvoja mūsu dēls Vilnis.

Pēdējā laikā Vilnis ar savu sieviņu dzīvo Amerikā, Floridas štatā. Oktobra mēnesī viņi abi bija apciemojuši kādus savas paziņas (stipri pavecus draudzes locekļus, vīram 97 gadi, sievai 89 gadi) Ziemeļkarolīnas štatā, kuriem bija vajadzīga viņu palīdzība. Bija jānozāģē liels koks, kurš bija bīstams mājai, un jāatremontē šī koka sabojātā jumta daļa. Ceturtdien, 21. oktobrī, nodrošinājies ar jaunu drošības trosi un motorzāģi, pa koka zariem Vilnis uzrāpās kokā, kurš bija jānozāģē pa daļām, jo koks bija slīps virzienā uz jumtu, turklāt zari tikai vienā, jumta pusē. Kad bija sasniegta vieta, kur jāsāk zāģēt, un atsevišķi nostiprināts un iedarbināts zāģis, pēkšņi pārlūzis drošības troses āķis, kurš ir pirksta resnumā, un Vilnis no diezgan liela augstuma (vismaz 20 metri) absolūti nekontrolēti gāzās lejā, turklāt pa to koka pusi, kurā nav neviena zara. Tālāk Vilnis pats liecina, ka, tuvojoties zemei, sajutis, it kā kritis no zara uz zaru, līdz beidzot kājas aizķērušās it kā zaros, lai gan zaru tur nav bijis. Un tā šoreiz ticis cauri tikai ar dažiem nelieliem zilumiem.

Nākošās nedēļas otrdienā, tas ir, 26. oktobrī, Vilnis uzkāpis uz jumta, lai saremontētu šī koka bojāto jumta daļu, bet viņa sieva aizvedusi mājas saimnieci pie ārstiem. Šī māja atrodas vientuļā vietā kalnos. Kad viņas atpakaļceļā tuvojās mājai, viņas redzēja šādu ainu: vispirms Vilnis redzams uz jumta apmēram 15 metrus no mājas gala, ap jumta vidu, bet sekundi vēlāk redz Vilni „lidojam” gaisā pa tādu trajektoriju, it kā būtu izdarījis pamatīgu ieskrējieni un lēktu. Jumta augstums mājas galā ir ap 7-8 metri. Jumts ir lēzens, jebkāda sānslīde izslēgta. Ja viņa „lidojums” būtu virzījies taisnā virzienā no vietas, kur viņš atradās pirms šī „lidojuma”, tad viņam pēc visiem fizikas likumiem vajadzēja piezemēties uz lielām akmens plāksnēm, kuras atradās mājas galā, tomēr tas nenotika, viņš piezemējās pa diagonāli mājas stūra virzienā ap 6-7 metriem no tās.

Vilnis pats par šo notikumu izsakās tā: „Es tiku mistiski pārvietots apmēram 15 metru attālumā un jutu, it kā viena roka mani nostūmusi no jumta, bet cita novirzījusi uz to vietu, kur es nokritu.”

Viņš nokrita vietā, kur ir sīki, skaldīti akmentiņi, uz kājām. Salauza abas kājas, turklāt kreisās kājas pēdas kauli un locītava salūzusi smalkās druskās. Vienai kājai vaļējais lū-

zums, viegls lūzums vienai rokai un krūšu kaulam, bet nekādu traumu nav nedz galvai, nedz iekšējiem orgāniem. Kā jau droši vien būsit noprātuši no iepriekš rakstītā, ļaunā spēki nav visspēcīgi – Dievs nepieļāva mūsu dēla nomešanu uz akmens plāksnēm, bet novirzīja tām blakus.

Es saprotu, ka dažs šajā vietā teiks, kāpēc Dievs vispār neaizkavēja šo sātana uzbrukumu. Uz to varu atbildēt vienīgi to, ka, acīmredzot, Dievam caur šo notikumu ir kāds plāns, un, iespējams, nākotnē mēs to sapratīsim. Bet pašreiz varam teikt tikai to, ka ticam, ka visas lietas Dievs vērs par labu tiem, kas nopietni grib Viņam kalpot.

Ne mazāk apbrīnojami ir arī tas, kā notikumi attīstījās tālāk, līdz pat šim brīdim. Lai gan šī māja atrodas samērā vientuļā vietā kalnos, kur tuvākā pilsēta ir 15 minūšu brauciena attālumā, pēc pāris minūtēm ieradās pirmā ātrās palīdzības brigāde, un nākošo 10 minūšu laikā vēl kādas 10 brigādes un helikopters, kurš viņu nogādāja uz lielu kristīgās misijas klīniku, kas atrodas 2 stundu (ar automašīnu) attālumā. Tālāk Dievs gādāja, lai Viļņa ārstēšanu uzņemtos labākais šīs klīnikas ķirurgs. Triju nedēļu laikā tika izdarītas vismaz četras smagas operācijas, un, ja sākumā ārsts šaubījās par to, ka pēdas locītavu varēs saglabāt, tad šodien ir jau lielas cerības, ka tā funkcionēs. Mēs esam absolūti pārliecināti, ka tas nav tikai ārstu nopelns, bet lūgšanas, kuras tika nestas Dieva priekšā Amerikā, Kanādā, Vācijā, Latvijā un vēl citās pasaules daļās.

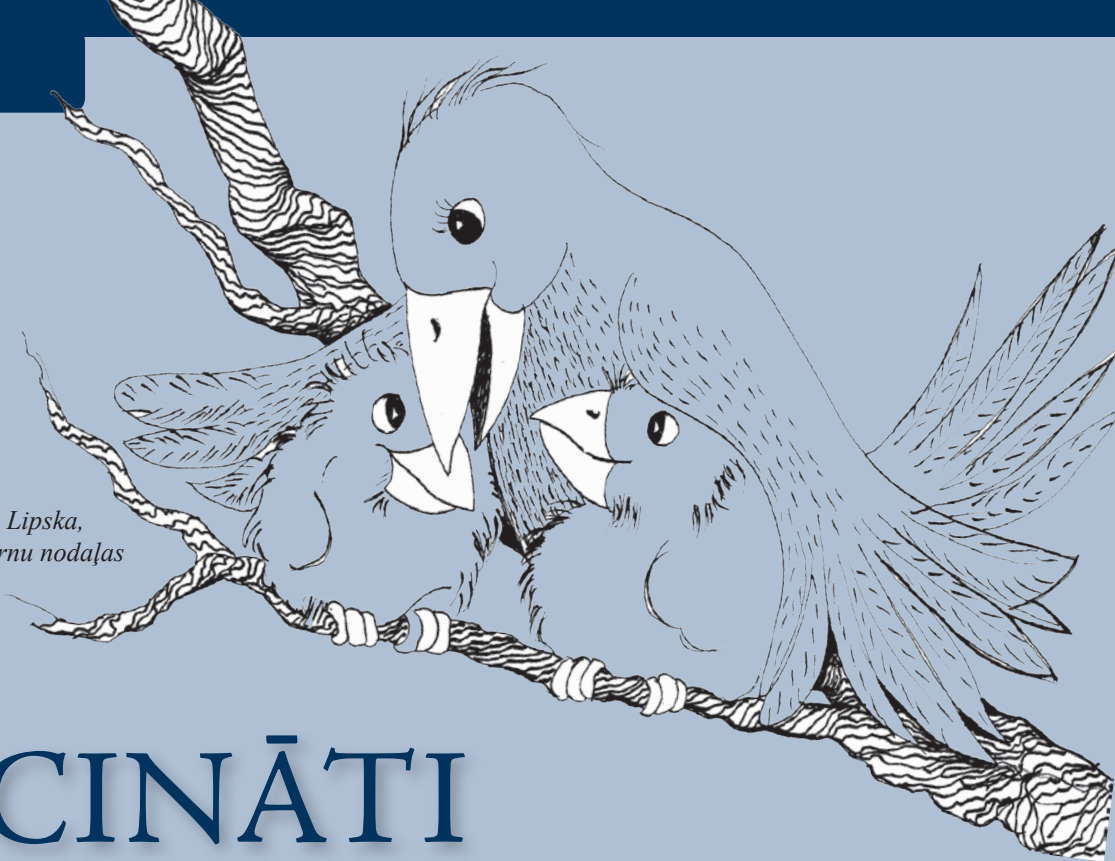
Pašreiz Vilnis atveseļojas turpat Ziemeļkarolīnas štatā, jo katru nedēļu ārstējošā klīnikā tiek pārbaudīts atveseļošanās process. Vēl varu papildināt, ka ir izrēķināts, ka jau šodien ārstēšanās izmaksājusi ap pusmiljons dolāru. Protams, ka ne mums, ne mūsu bērniem tādas naudas nav, tāpēc ticam, ka arī šo problēmu Dievs risinās.

Apkārtējos štatos Vilni daudzi pazīst, jo viņš ar savu sievu ļoti aktīvi darbojas evaņģelizācijas darbā, garīga satura disku producēšanā un izplatīšanā ASV, arī Kanādā, Vācijā, Krievijā, Spānijā, Latvijā un citur. Kad Vilnis atradās klīnikā, viņu daudzi apmeklēja. Kādā sabata pēcpusdienā ieradās pat trīs apkārtējo draudžu mācītāji ar daudziem draudzes locekļiem. Un visi, kuri vien zina par šo notikumu, ir pārliecināti, ka tas ir ienaidnieka uzbrukums par viņa aktīvo darbību. Bet mūsu lūgums visiem, kam nav vienaldzīgs evaņģēlija pasludināšanas darbs, lūdziet par Vilni! Mēs ticam lūgšanu spēkam, jo daudzkārt par to esam pārliecinājušies.

*Viļņa vecāki Harijs un Marija
Adventistu Siegenes draudze Vācijā*

Sagatavoja Mārīte Lipska,
adventistu LDS bērnu nodaļas
vadītāja.

SVEICINĀTI ZIEMĪGAJĀ LAIKĀ!

Krū: Es esmu izdomājis jaunu biznesu!

Krā: Interesanti, no kurienes tev biznesmeņa domas radušās?

Krū: Tās man radās, skatoties uz sniega kalniem visapkārt.

Krā: Kāda tad ir tava ideja?

Krū: Mēs, māsiņ,... klausies vērīgi, mēs varētu skaistās tūtiņās tirgot sniegu bērniem! Vai nav spoža ideja? Esmu redzējis, cik kāri un ar kādu apetīti bērni to ēd. Paskatās apkārt, vai tik kāds neredz, un tad tik vico iekšā! Ar neīriem cimdziem! Ļoti šmulīgi!

Krā: Bet tas taču ir pavisam nepareizi!

Krū: Nu jā, ka nepareizi. Tāpēc mēs to varētu likt tīrās un glītās tūtiņās. Higiēniski un kulturāli. Un pārdot!

Krā: Bet tik maziem bērniem taču nav naudas!

Krū: Toties mammām un tētiem ir!

Krā: Nemūžam bērnu vecāki neatbalstīs šitādu biznesu! Tieši viņi ir tie, kuri uzmana, lai bērni neēstu sniegu. Patī reiz dzirdēju, kā vecmāmiņa ņēmās stāstīt mazdēlam vai pusstundu par to, kādi tik mošķi un neīrumi dzīvo sniegā un kādu ļaunumu var nodarīt viņu veselībai.

Krū: Cik žēl, ka tie pieaugušie tik šausmīgi urķējas pa to sniegu un visu ko tur atrod!

Krā: Bet es, Krū, esmu redzējusi, ka vecāki saviem bērniem diezgan labprātīgi mēdz pirkt saldējumu. Daži pieaugušie arī to ēd!

Krū: Ko!? Atņem bērniem?

Krā: Nē taču. Nopērk sev arī.

Krū: Hm, tad jau tikai jāsauc sniegs ar pienu... mums vajadzētu nodibināt biznesa sakarus ar Grieteli! Atceries to jauko un rāmo govī laukos?

Krā: Ko tu plāno tik neprātīgas lietas!

Krū: Viss ģeniālais dažreiz sākotnēji šķiet neprātīgs. Bet pēc tam...

Krā: Šis brālīt, nav tas gadījums.

Mamma: Visam šajā dzīvē sava vieta, uzdevums un pielietojums. Sniegs ir sniegs, un tas nekad nekļūs saldējums. Tāpat kā Tu, Krū, esi mazs vārnēns un nekad, lai kā Tev gribētos, nekļūsi par gulbi vai biznesmeni.

Krū: Es nemaz vairs negribu būt gulbis.

Krā: Kā tad tā? Tu taču pats teici, ka tie ir cēli un skaisti putni.

Krū: Jā, bet kad attapos, ka viņi nevar brīvi līdināties šurpu turpu un tupēt koku zaros...

Krā: Neviens gulbis tiešām nav redzēts tupot mūsu vecās kļavas zaros.

Krū: Redzi, tieši tādēļ es izlēmu, ka nav nekas labāks, kā būt par to, par ko DIEVS tevi ir Radījis, un darīt to, kam esi paredzēts. Laikam es tomēr neesmu paredzēts arī biznesam.

Mamma: Tev taisnība. Katrai DIEVA radībai sava vērtība, skaistums un noderīgums.

Stāstiņš

Sniegpārslīņu noslēpums

Kādā ziemas dienā savā istabā Jēkabs domīgi skatījās pa logu, kā laukā snieg sniegs.

„Mamma, paskaties, cik laukā skaisti snieg! Varbūt iziesim pastaigāties?” ierosināja Jēkabs.

„Labi. Tādā pasakainā vakarā nevar palikt mājās! Iesim, pabradāsim pa sniegu,” atbildēja mamma.

Māja, kurā dzīvoja Jēkabs un mamma, atradās blakus parkam. Tajā viss bija piesnidzis tik tīrs un balts! Sniegpārslīņas virpuļodamas laidās uz zemi simtiem un tūkstošiem vien!

Pēc kāda laika mamma un Jēkabs apsēdās uz soliņa parkā un vēroja, kā sniegs lēnām aplāj zemi.

„Vai zini, mamma, kam tas līdzinās?” jautāja Jēkabs, norādot uz debesīm, no kurienes krita sniegs.

„Kam tad?” ieinteresēti jautāja mamma.

„Tas ir līdzīgi, kā tu sijā miltus caur sietiņu. Mazie miltu graudiņi izsijājas caur to un krīt uz galda, veidojot baltu kalniņu, un no tā tu veido tālāk mīklu,” stāstīja Jēkabs.

„Tu esi ļoti labs novērotājs, dēliņ! Bet paskaties, kādu garu ceļu veic katra sniegpārslīņa. Tā dzimst debesīs, tad lēnām laižas lejup uz zemi, virpuļojot un mīksti nosēžoties. Un katra sniegpārslīņa ieņem savu vietu uz jaunā zemes sniega paklāja.”

„Kā? Vai tas viss? Vai viņu dzīve tad beidzas?” jautāja Jēkabs.

„Nē. Visas sniegpārslīņas kopā veido siltu segu zemei un koku saknēm, pasaudzējot tos no sala, lai tie ziemā neaizietu bojā un vēlāk dotu bagātīgus augļus cilvēkiem, dzīvniekiem un putniem,” pastāstīja mamma.

„Mamma, bet, kas notiks, kad pienāks pavasaris?”

„Tad visas sniegpārslīņas zem saules siltajiem stariem pārvērtīsies par ūdens pilieniņiem un iesūksies dziļāk zemē, dāvājot padzerties visiem augiem, kuri varēs vēlāk zaļot, ziedēt un iepriecināt citus.”

„Bet šīs sniegpārslīņas vienalga taču nomirst, vai ne?” pārjautāja Jēkabs.

„Toties tās dod dzīvību citiem,” atbildēja mamma.

Jēkabs vairāk neko nejautāja. Viņš iedomājās visu to procesu, kas notiek ar sniegpārslīņām, kuras iziet vīrišķīgu un skaistu ceļu, atstājot šajā pasaulē aiz sevis pēdas. Māmiņa un Jēkabs vēroja tuvāk krītošās sniegpārslīņas.

„Tās taču katra ir citāda, vai ne?” jautāja Jēkabs.

„Jā, dēliņ, tev taisnība.”

„Bet kāpēc tu mājās teici, ka šis laiks ir pasakains?” jautāja Jēkabs.

„Tāpēc, ka tas ir kā sapnis. Šķiet, ka visapkārt visa zeme guļ, var dzirdēt neparastas vēja melodijas. Tikai vajag pacensties

saklausīt.”

Vējš pūta no sākuma klusi, pēc tam jau skaļāk, un tad vēl stiprāk, veidojot sniega virpuļus, un tad rāmi pieklusā, izdodot interesantas skaņas.

„Jā, mamm, es izdzirdēju!” priecīgi sacīja Jēkabs. Viņš lēkāja pa sniegu apkārt mammai, sviežot ik palaikam gaisā sniegu. Pēkšņi Jēkabs apstājās un teica mammai: „Mamma, ja tu teici, ka sniegpārslīņām katrai ir savs ceļš un tās dod labumu, droši vien arī cilvēkam ir jāiet pa savu ceļu, dodot labumu citiem. Tā taču ir, vai ne?”

„Jā. Dievam ir plāns katram cilvēkam. Un tikai sekojot šim, Dieva norādītajam plānam, cilvēks var nodzīvot laimīgu dzīvi.”

„Bet ja cilvēki negribēs dzīvot pēc šī plāna? Vai Viņš tos sodīs? Kad sniegpārslīņas novēršas no sava ceļa, vai Dievs tās soda?”

„Sniegpārslīņas dara to, kas viņām ir jādara. Tās nevar izvēlēties. Sniegpārslīņas ir radītas, lai būtu kā silta „sega”, kas pārklāj zemi. Un sniegpārslīņām neviens nejautā, vai tās to grib vai negrib, tās vienkārši dara savu darbu. Bet ar cilvēkiem ir citādi. Cilvēkiem ir dota izvēle, pa kādu ceļu viņi vēlas iet, kur nogriezties vai apstāties. Dievs neko neuzspiež, bet atļauj brīvi izvēlēties. Ir tikai divi ceļi – viens, kas aizved pie laimīgas dzīves ar Dievu, bet otrs – kas aizved prom no Dieva.”

„Laikam labāk ir būt līdžīgam sniegpārslīņām, kuras zina īsto ceļu un nenovirzās ne pa labi, ne pa kreisi un nes citiem labumu.”

„Jā, tas būtu tas labākais – izvēlēties labāko ceļu, sekojot Dieva plānam.”

Bērni, šajā gadā Bērnu lappusītē mēs vairāk uzzināsim par to, kāds ir Dieva plāns katram no mums. Bet šoreiz atceries, ka arī mēs tiekam aicināti katru dienu izvēlēties. Lūgšim, lai Dievs palīdz vienmēr izdarīt pareizu izvēli.

BĒRNU un PUSAUDŽU FESTIVĀLS

26.martā

Rīgā, Baznīcas ielā 12a

Piedzīvojums ar Bībeli

Programmā:

11.00 – 12.30 Bērnu dievkalpojums ar Bībeles stacijām Mazajā zālē

12.30 – 13.40 Pusdienas bērniem Mazajā zālē un filma

14.00 - 16.00 Priekšnesumu programma Lielajā zālē

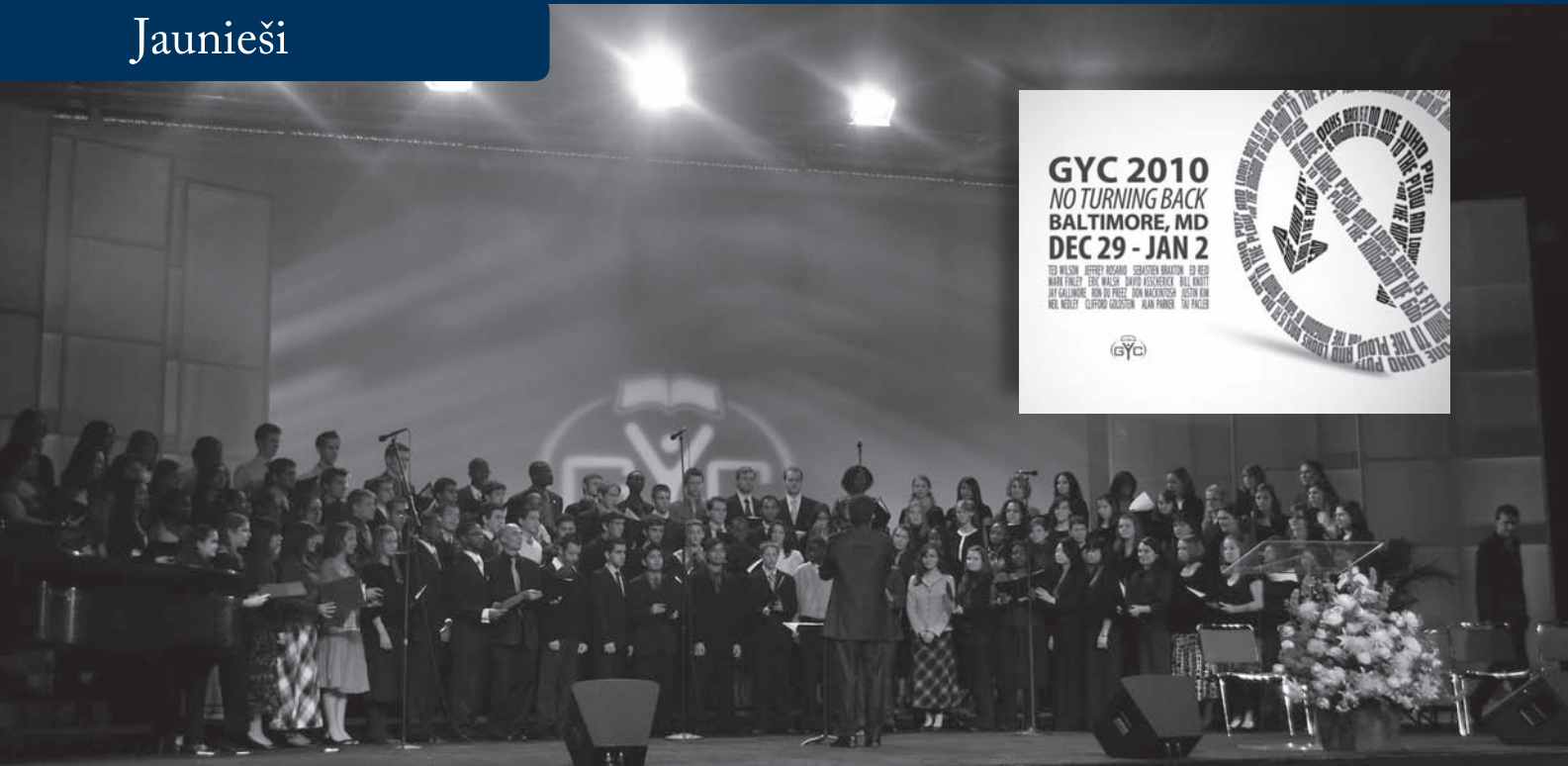

Nāc un piedalies!

Plašāka informācija:

Mārīte (tālr. 29869979)

VARAVĪKSNE -3

GYC

Daumants Kleimanis
adventistu Rīgas 7. draudze

Pagājušā gada nogalē man bija brīnišķīga iespēja aizbraukt uz Ameriku un piedzīvot kaut ko neizmirstamu. Ko es tur darīju? No 29. decembra līdz 2. janvārim ASV, Baltimorā (Merilendas štatā) norisinājās lielākā adventistu jauniešu konference GYC 2010.

GYC ir saīsinājums no vārdiem *General Youth Conference* (Jauniešu Ģenerālkonference) un *Generation of Youth for Christ* (Jauniešu paaudze Kristum). Formāli un sākotnēji tika lietots pirmais, bet tagad biežāk lieto otro nosaukumu. Šāds pasākums notiek katru gadu, un to apmeklē vairāki tūkstoši adventistu jauniešu no visas pasaules. Šī gada konferencē reģistrēto skaits pārsniedza 5000, kas pārstāvēja apmēram 40 valstis. Jāsaka gan, ka GYC nav vienkārši konference, bet gan kustība.

GYC mērķis:

GYC tiecas sagatavot un iedvesmot jaunus cilvēkus būt par kristiešu pārstāvjiem viņu darba un mācību vietās:

- Nodrošinot Bībeles apmācību interaktīvas “darbnīcas” formā, Bībeles studijas un iedvesmojošas vēstis ikgadējo konferencē.
- Atbalstot un iedrošinot kristiešu sadraudzību jaunu cilvēku vidū ar dažādiem sociālekonomiskajiem statusiem, izglītības līmeņiem, atrašanās vietām, tautībām.
- Radot iespēju sadarboties ar adventistu jauniešiem un jauniešu-orientētiem kalpošanas projektiem.
- Iedrošinot jauniešus apsvērt vadītāju pienākumus Septītās dienas adventistu draudzē, izmantojot savus talantus un pieredzi, plānojot un prezentējot ikgadējo konferenci un citus pasākumus.

GYC identitāte:

Septītās dienas adventistu jauniešu (no dažādām vidēm) iniciēta un vadīta kustība, kas ir vienota, lai nodotos nopietnām Bībeles studijām, dedzīgām lūgšanām, bezkompromisa dzīvesveidam un drosmīgai liecināšanai par Kristu citiem.

GYC misija:

Šodien Septītās dienas adventistu Baznīcā eksistē nodevušos jauniešu armija, kas ilgojas demonstrēt Nehemijas līderību, Daniela spēju integrēties, Marijas pazemību, Pāvila dedzību evaņģelizēt un Kristus mīlestību pret Dievu un cilvēci. GYC un tās locekļu mērķis ir meklēt un iedvesmot tādus jauniešus. Mēs vēlamies mobilizēt jauniešu kalpošanas projektus un esošo jaunatni, kuri ir pilnīgi nodevušies Adventistu Baznīcas īpašajai vēstij un misijai – Trīs eņģeļu vēsts pasludināšanai.

GYC vēsture:

2002.gadā maza grupiņa koledžas studentu uzsāka kustību, kas bija rezultāts izsalkumam pēc Dieva Vārda, dziļākām attiecībām ar Kristu un aktīvas dzīves kalpošanai Viņam.

Tātad šī konference notika piecas dienas. Rītos un vakaros bija kopīgi svētbriži visiem 5000 jauniešiem ar iedvesmojošām uzrunām un dziesmām. Pusdienlaikā

arī bija viena kopīga tīkšanās – tur parasti bija spēcīgas liecības par Dieva spēku cilvēka dzīvē, kā arī tika prezentētas adventistu misijas skolas, universitātes un kalpošanas projekti.

Bet lielāka daļa laika tika pavadīta dažādos semināros, kur jaunieši (tai skaitā arī es pats) caur dziļām un pamatīgām Bībeles studijām varēja labāk saprast Kristus raksturu, iegūt tuvāku savienību ar Viņu un saņemt praktisku apmācību dvēseļu mantošanā. Pavisam bija 23(!) dažādi semināri un 42(!) runātāji, ieskaitot Marku Finliju, Deividu Ašeriku, Klifordu Goldšteinu, Donu Makintošu, Nīlu Nedliju, Bilu Notu, Samjuēlu Pipimu, Edvardu Rīdu u.c.

Sabats, protams, bija ļoti īpašs. Dievkalpojumā runāja Ģenerātkonferences prezidents Teds Vilsons. Kā arī Marks Finlijs un viceprezidents Pardons Muansa. Viņi stāstīja par to, kā visā pasaulē Adventistu institūcijās un draudzēs tiek īstenotas atmodas un reformācijas iniciatīvas, kas aicina uz kopīgas un personīgas lūgšanu dzīves atjaunošanu/uzsākšanu, lai mūsu sirdis un dzīve būtu līdzīga Kristum. Tā visa mērķis ir, lai mēs mantotu sev apkārtējos cilvēkus Kristum un kā draudze pildītu uzdoto misiju.

Pieminēšanas vērts noteikti ir arī evaņģelizācijas pasākums sabata pēcpusdienā, kad 72 autobusi pilni ar jauniešiem devās uz Baltimoras privātmāju rajonu, lai apstaigātu iedzīvotājus no mājas uz mājas. Mēs aicinājām uz veselības semināru un pieteikties individuālām Bībeles stundām. Rezultāti?!

- 38 642 mājas apmeklētas
- 1482 Bībeles stundu pieprasījumi
- 2250 – kopā lūgts
- <27 000 izdalīti GLOWs
- 25 982 ielūgumi uz veselības semināru

Katru vakaru bija iespēja doties uz izstāžu halli, kur bija dažādi adventistu projektu stendi, sākot ar ADRA, misijas skolām, adventistu universitātēm, misijas aviāciju un beidzot ar adventistu radio, TV stacijām un adventistu youtube -www.3angelstube.com. Tas bija kaut kas ļoti labs, bija iespēja pieiet, parunāties, paņemt materiālus, uzzināt informāciju utt.

Adventisti Ēģiptē

Grūti pateikt, kādi ir pēdējie jaunumi, kad šis žurnāls ir nonācis jūsu rokās. Februāra sākumā, kad Ēģipti plosīja protesta akcijas un bija ziņas par daudziem bojā gājušajiem, adventisti nemieros nebija cietuši.

Jāatzīst, adventistu sabiedrība Ēģiptē ir skaitliski ļoti maza. Pavisam valstī ir 12 draudzes, 700 draudzes locekļi, un Baznīcai pieder divas skolas. Skolas uz laiku tika slēgtas, un mācības, kad tapa šī ziņa, nebija atsākušās. Taču ne baznīcas, ne skolas ēkas nemieros nav cietušas. Nav arī ziņu par ievainotiem vai bojā gājušiem draudzes locekļiem. Adventistu draudžu vadītājs vēl brīdī, kad darbojās internets, ziņoja, ka dievkalpojumi notiek kā parasti, un tie nemieru dēļ nav pārtraukti. Adventistu vadība saka, ka nav arī ziņu par to, ka postījumos būtu cietušas kādas adventistu draudzes locekļu mājas.

Jāpiebilst, ka abas adventistu skolas atrodas nemieru pārņemtajā Ēģiptes galvaspilsētā Kairā. Viena no tām ir akadēmija, kurā studē 130 studenti, otra ir pamatskola, kurā mācās 800 skolēnu.

Bībeles studijas premjeram

Atsaucoties Papua Jaungvinejas premjerministra aicinājumam, Vispasaules Septītās dienas adventistu Baznīcas prezidents Teds Vilsons vadīja Bībeles stundu un lūdza kopā ar šīs valsts vadītāju.

Premjerministrs Mihaels Somare, kurš pats ir kristietis, sacīja T. Vilsonam, ka adventisti viņa valstī ir kā paraugs labiem pilsoņiem, un pauda prieku par tiem adventistu darbiniekiem, ar kuriem viņš kopā strādā – 15 adventisti ir šīs valsts parlamentā, no tiem 8 ir valdības locekļi Somares valdībā.

Tikšanās bija daļa no Vilsona 16 dienu ceļojuma pa Klusā okeāna dienvidu reģionu – Jaunzēlandi, Austrāliju, Fidži un Papua Jaungvineju.

Uzrunājot adventistus ceļojuma laikā, T. Vilsons atkārtoja vēsti, kuru viņš uzsvēris kopš savas ievēlēšanas prezidenta amatā pagājušajā gadā – par atmodu, reformāciju un identitāti. Adventistiem „ir jābūt unikāliem”, lai ietekmētu apkārtējo sabiedrību. Tas nozīmē vispirms būt kristiešiem, bet arī saglabāt to īpašo, kas viņus atšķir kā adventistus.

Portmoresbijā Vilsons uzrunāja vairāk nekā 100 tūkstoš cilvēku lielu auditoriju, atgādinot viņiem „centrēt savu uzmanību uz Jēzu” nevis uz „mulsinošiem” jautājumiem, kas rada domstarpības draudzes locekļu vidū. „Dieva Gars nekad nerada sajukumu,” teica Vilsons.

Baznīcas vadītājs aicināja draudzes locekļus dubultot savas lūgšanas par Jēzus drīzo atgriešanos, pievienojoties visas pasaules adventistiem lūgšanās pl. 7:00 no rīta un 19:00 vakarā, lai izlejas Svētais Gars.

Spriedze Azerbaidžānā

Saasinājusies spriedze starp Septītās dienas adventistu Baznīcu un Azerbaidžānas varasiestādēm. Tas noticis pēc tam, kad gada beigās policisti pārtraukuši draudzes dievkalpojumu Sumgaitā un nopratinājuši visus dievkalpojuma dalībniekus.

Šis nav pirmais konflikts. Pēdējo gadu laikā varas iestādes vairākkārtīgi ir meklējušas adventistu sapulcēšanās vietas, konfiscējušas draudzes īpašumus – atņēmušas simtiem grāmatu un DVD –, kā arī apsūdzējušas draudzes locekļus par nelikumīgu kopā pulcēšanos. Reliģiskās brīvības aizstāvji saka, ka pēdējos notikumus izprovocējis parlamenta balsojums. Valstī ir strauji palielinātas soda maksas par ne-reģistrētu dievkalpojumu organizēšanu un evaņģelizāciju. Kā apgalvo varas iestāžu pārstāvji, konkrētajā gadījumā Sumgaitā draudzei nebija vajadzīgās atļaujas pulcēties kopā.

Azerbaidžānas konstitūcija paredz reliģisko brīvību, taču tikai reģistrētām ticīgo grupām, kuru draudzes saņēmušas oficiālu atļauju sapulcēties. Adventistu draudze Sumgaitā šādu reģistrāciju cenšas iegūt jau kopš 2003. gada. Diemžēl atbilde sniegšana pastāvīgi tiek novilcināta, vai arī reģistrācija atteikta.

Baznīcas nauda

Turpinot tradīciju, Septītās dienas adventistu Vispasaules Baznīcas budžets sadalīts divās lielās daļās – daļa naudas atvēlēta administratīvajam un misijas darbam ārpus Ziemeļamerikas –, otra daļa – Ģenerālkonferences administrācijas darba uzturēšanai.

Vispasaules centrālais Baznīcas budžets ir gandrīz 160 miljoni ASV dolāru. No tiem 37,5 miljoni tiks nosūtīti un citām valstīm visā pasaulē, plus 26 miljoni atvēlēti misionāriem un evaņģēlija darbiniekiem dažādos pasaules reģionos.

Ģenerālkonferences administratīvā aparāta uzturēšanai tiek izmantoti 2 procenti no visas pasaules desmitās tiesas, kas šogad ir apmēram 38 miljoni dolāru.

Adventistu Baznīca visstraujāk aug Vidus- un Dienvidamerikā. Tā ir laba ziņa, tomēr Vispasaules Baznīca ir nolēmusi tieši šajos reģionos samazināt finansiālo atbalstu. Draudžu ienākumi šajā pasaules daļā pieaug. Baznīcas vadība cer, ka strauji augošās draudzes spēš pašas sevi uzturēt, tādējādi finansiālo palīdzību novirzot tur, kur tā nepieciešama vairāk. Lielākas naudas summas misijas darbam tiks nosūtītas uz Austrumāziju, kur tikai viens procents iedzīvotāju ir kristieši.

No adventistu ziņu aģentūras ANN

Citu konfesiju ziņas

Eiropa nevienojas

Eiropas Savienība līdz šim nav spējusi vienoties par reliģisko tiesību deklarāciju, kuru bija iecerēts pieņemt, reaģējot uz uzbrukumiem kristiešiem Tuvajos

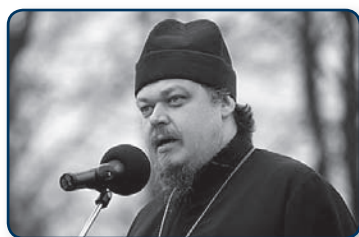
Austrumos, jo dažas valstis brīdināja, ka dokuments var tikai uzkurināt “civilizāciju sadursmi”, ziņo diplomāti.

Dalībvalstu vēstnieki iepriekš bija apstiprinājuši tekstu, kurā ES augstākā pārstāve ārlietās Ketrina Eštone aicināja nākt klajā ar “konkrētiem priekšlikumiem” aktīvākai bloka cīņai par reliģisko brīvību.

Deklarācijas projektā bija izteikts arī “stingrs nosodījums” nesenantiem terora aktiem, kas “vērsti pret pielūgsmes vietām un svētcelņiem”. Taču starp ārlietu ministriem, kuri tikās Briselē, radās domstarpības. Pret sagatavoto tekstu iebilda Francija un Itālija, jo kristiešu kopiena tajā nebija atklāti pieminēta. Savukārt Lielbritānija un dažas Ziemeļvalstis iebilda pret atsevišķu reliģisku kopienu saukšanu vārdā. Galu galā ministri vienoties nodot tekstu atpakaļ dalībvalstu vēstniekiem tā pārstrādāšanai.

Debates par kristiešu situāciju Tuvajos Austrumos pieprasīja Francija, Itālija, Polija un Ungārija, reaģējot uz oktobrī notikušo uzbrukumu vienai no Bagdādes baznīcām, kurā tika nogalināti 46 cilvēki, un uz decembrī notikušo sprādzieni pie baznīcas Aleksandrijā, kurā gāja bojā 21 cilvēks.

Baznīca un drēbes

Krievijas iedzīvotāju gērbšanās paradumos ir jāievieš kārtība, turklāt visiem valsts iedzīvotājiem vajadzētu noteikt īpašus gērbšanās etiķetes noteikumus jeb dreskodu,

uzskata Pareizticīgo baznīcas Maskavas patriarhāta ārējo sakaru daļas vadītājs Vsevolods Čaplīns.

Reiz jau Čaplīns izraisīja diskusijas ar saviem spriedumiem par gērbšanās paražām. Pērnā gada nogalē publiskā diskusijā viņš sacīja, ka minisvārki provocē starptautiskus konfliktus, tie var izprovocēt kaukāziešu un krievu noziedzīgās darbības.

Decembrī Maskavā apaļā galda diskusijā par starptautisko attiecību jautājumiem, atbildot uz jautājumu, kāpēc krievu sievietes tik bieži kļūst par kaukāziešu uzņēmānās upuriem, garīdznieks teica: “Ja viņa valkā minisvārkus, viņa var izprovocēt ne tikai kaukāzietus, bet arī krievus. Ja viņa turklāt ir piedzērusies, viņa vēl jo vairāk provocē. Ja viņa turklāt pati aktīvi aicina cilvēkus uz kontaktēšanos un pēc tam ir pārsteigta, ka šis kontakts beidzas ar izvarošanu, viņai vēl jo vairāk nav taisnības,” sacīja protohierejs Vsevolods. Garīdznieks aicināja krievu sievietes “attiecībā uz ārējo izskatu būt nopietnākām”.

Vienotības nedēļa

Latvijā no 18. līdz 25. janvārim Latvijā notika ikgadējā Lūgšanu nedēļa par kristiešu vienotību, kuras laikā dažādu konfesiju draudzes vienotās kopīgos pasākumos. Tika organizēti ekumeniski diev-

kalpojumi un lūgšanas par kristiešu vienotību. Par šī gada moto bija izvēlēts fragments no Apustuļu darbiem: “Un tie pastāvēja apustuļu mācībā un sadraudzībā, maizes laušanā un lūgšanās.”

Nedēļa sasaucās ar pāvesta Benedikta XVI lūgšanu nodomu janvārī, kas veltīts kristiešu vienotībai: “Lai kristiešiem izdodas nonākt līdz pilnīgai vienotībai, tādējādi sniedzot cilvēkiem liecību par to, ka Dievs ir mīlošs Tēvs mums visiem.” Iesākoties lūgšanu nedēļai par kristiešu vienotību, Romas katoļu Baznīcas Rīgas arhibīskaps metropolīts Zbignevs Stankevičs norādīja uz iemesliem, kāpēc katoļi iesaistās ekumeniskajā kustībā. “Pirmais no tiem – tā ir skaidri un nepāprotami izteikta Dieva griba. Otrs svarīgs iemesls, kas mudina pievērsties vienotības problemātikai – tā ir Svētā Gara darbība, kura modina ļoti daudzu kristiešu sirdīs dziļas alkas pēc vienības. Bet trešais iemesls – tā ir Baznīcas atbildība par pasaules evaņģēlizāciju,” skaidro Stankevičs.

Lūgšanu nedēļu par kristiešu vienotību Baznīca reizi gadā atzīmē visā pasaulē. Tās pirmsākumi meklējami jau 1740. gadā. Datumus Baznīcas vienotības oktāvai no 18. līdz 25. janvārim pirmo reizi izvēlējās anglikāņu mācītājs Pols Vatsons. Izvēlētie datumi saistīti ar diviem lieliem baznīcas apustuļiem – Sv. Pēteri un Sv. Pāvilu. 18. janvārī Sv. Pēteris esot kļuvis par pirmo Romas bīskapu, tas ir – pāvestu. Savukārt 25. janvārī ir Sv. Pāvila atgriešanās svētki, kad viņš no kristiešu vajātāja kļuva par dedzīgu Kristus piekritēju.

Kristīgs parks

Ultrakonservatīvās radiostācijas “Radio Maryja” dibinātājs tēvs Tadeušs Ridziks netālu no savas dzīvesvietas Toruņā gatavojas atvērt reliģisku tematisko parku, vēsta Polijas Radio.

Mediju magnāts tēvs Ridziks, kuram jau pieder radiostacija, televīzijas kanāls, laikraksts un mediju centrs, tagad strādā pie vērīnīga projekta ar nosaukumu “Polija in Tertio Millennio Centre” (“Polija trešajā tūkstošgadē”), kas būs reliģisks tematiskais parks ar baznīcu pasaku stilā, viesnīcām, milzīgu akvaparku ar SPA, sporta zāli, konferenču zāli, veikaliem un restorāniem.

“Reliģiskajā Disnejlendā” būs arī jahtu piestātne un amfiteātris pie Vistulas upes, ziņo Ridzika laikraksts “Nasz Dziennik”. Tēvs Ridziks vēlas, lai “Polonia in Tertio Millennio” kļūtu par Polijas galveno reliģisko centru, aizēnojot gadsimtiem seno Čstohovu. Lēš, ka tematiskais parks varētu izmaksāt vairākus miljonus zlotu, un radiostacija “Radio Maryja” jau lūgusi klausītājus ziedot naudu šim projektam.

Es atkal izvēlētos Tevi!

NOMETNE PĀRIEM "UZ BRĪDI DIVATĀ"

Laiks: 29. aprīlis-1. maijs, 2011.

Vieta: nelielā attālumā no Rīgas

Organizatori: SDA Latvijas Draudžu
Savienības Ģimenes kalpošanas nodaļa

Meklēsim kopā ceļus, kā pagriezt laulības dzīves kompasu vēlamajā virzienā, formulēsim savas ģimenes misiju, piedzīvosim kopā būšanas brīnumu un netraucēti baudīsim vistuvākā cilvēka sabiedrību. Domāsim, runāsim, diskutēsim par to, ka:

- ♥ veselīga laulība izveido kontekstu, kurā varam kopt un vairot mīlestību, jo mums visiem ir nepieciešams mīlēt un tikt mīlētiem;
- ♥ laulība sniedz draudzīgu sabiedrību, iespēju vistuvākajam cilvēkam uzticēt savas dvēseles visslēptākos noslēpumus;
- ♥ kopdzīve veido vidi, kurā pāris var realizēt sevi un rast izaugsmi.

Lūdzam pieteikties epastā: parunometne@gmail.com,
kur sniegs sīkāku informāciju par visām detaļām.

Adventistu Dziesmu svētki

Vislatvijas Adventistu sadziedāšanās

JAUNĀS

KOKĻU

12. MARTĀ 17:00
Baznīcas ielā 12^a

Klausītāju nebūs, dziedās visi!

Programmā: skaistākās dziesmas no Jaunajām kokļu skaņām
Skanējumu kuplinās: Adventus | Orķestris | Gaismas ceļā
Tukuma koris | Cēsu koris | Divas klavieres | Valmieras koris